

สรุปการดำเนินการการจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้
ด้านการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในเชิงบูรณาการ
โครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬา
ด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
ในวันที่ 20-23 มกราคม 2558
พื้นที่กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา และภาคเหนือ
ณ จังหวัดเชียงราย

20 มกราคม 2558

กล่าวต้อนรับ

โดย นางสาวปราณปรียา พลเยี่ยม

ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

อธิบดีกรมพลศึกษา ท่านพัฒนาชาติ กฤติบวร

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

ผู้แทนประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับได้รับเชิญให้กล่าวต้อนรับแขกผู้มีเกียรติทุกท่านในนามจังหวัดเชียงรายสำหรับการจัดโครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนซึ่งจัดโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพร้อมกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

ดิฉันขอสวัสดิและต้อนรับทุกท่านอย่างอบอุ่นโดยเฉพาะผู้เข้าร่วมโครงการ ที่เดินทางเป็นระยะทางไกลมาจากประเทศอนุภาคกลุ่มน้ำโขง (GMS) เพื่อมาร่วมกิจกรรมนี้ ที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งทางจังหวัดเชียงรายมีความภาคภูมิใจมากที่ได้รับเลือกให้เป็นสถานที่จัดกิจกรรมในครั้งนี้

เชียงรายเป็นจังหวัดเหนือสุดของประเทศไทยมีพรมแดนติดต่อกับประเทศ เมียนมาร์ และสปป.ลาว นอกจากนี้ยังมีเส้นทางทั้งทางบกและทางน้ำที่สามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนได้อย่างสะดวก หรือที่ทุกคนรู้จักกันเป็นอย่างดีในนามแผ่นดินสามเหลี่ยมทองคำ เชียงรายเป็นเมืองหลวงแห่งแรกของอาณาจักรล้านนา สถาปนาขึ้นในปี พ.ศ. 1805 (ค.ศ. 1262)

จังหวัดเชียงรายมีนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่ง โดยสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม มีสถาปัตยกรรมที่แสดงถึงความผูกพันของวิถีชีวิตของชาวพุทธที่งดงาม จะเห็นได้จาก วัดวาอาราม เช่น วัดร่องขุ่น วัดเจดีย์เจ็ดยอด พระธาตุดอยตุง และพระพุทธรูปเชียงแสน ที่ถือว่างดงามที่สุด นอกจากนี้แล้วเชียงรายยังมีทัศนียภาพสวยงามชวนหลงใหล เช่น ดอยตุง ดอยแม่สลอง ดอยาวัว ออบหลวง ภูชี้ฟ้า เป็นต้น

สุดท้ายนี้ ดิฉันขออวยพรให้กิจกรรมนี้ดำเนินการไปจนประสบความสำเร็จทุกคนและขอให้ทุกท่านมีความสุขตลอดระยะเวลาที่ได้อยู่ในจังหวัดเชียงรายและทางจังหวัดเชียงรายหวังว่าจะได้มีโอกาสที่จะต้อนรับทุกท่านอีก

ขอบคุณค่ะ

กล่าวรายงาน

โดย นายพรหมโชติ ไตรเวช

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผมขอขอบคุณดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร อธิบดีกรมพลศึกษาที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธานพิธีเปิดการจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในเชิงบูรณาการ โครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ก่อนอื่นผมขอรายงานความเป็นมาและประวัติโครงการดังนี้

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รับมอบหมายให้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสาขาท่องเที่ยวและบริการ และกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนักในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาคุณภาพสินค้าบริการและการบริหารจัดการแบบองค์รวมในทุกมิติ ได้ค้นพบประเด็นสำคัญคือเรื่องการพัฒนาทุนมนุษย์ในกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและกีฬาให้มีความรู้และศักยภาพที่มีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งได้นำมาสู่โครงการจัดทำแนวทางส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเชิงบูรณาการรองรับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในลำดับต่อมาเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวและกีฬาเชิงบูรณาการใน 4 กลุ่มประกอบด้วยกลุ่มภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและกีฬา กลุ่มธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและกีฬา กลุ่มสถาบันการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และกลุ่มท้องถิ่น ชุมชน และประชาชน

การจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในเชิงบูรณาการ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนที่จัดโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศโดยวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในเชิงบูรณาการรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน
2. เพื่อเผยแพร่แนวทางการพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในเชิงบูรณาการซึ่งมีมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียนไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องรวมถึงประเทศที่เข้าร่วมโครงการให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาในระดับนานาชาติ
4. ส่งเสริมให้ทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬามีการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Learning how to learn) และสร้างศักยภาพการบริหารอย่างมีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงระดับโลกอย่างต่อเนื่อง

การสัมมนาครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมอย่างน้อย 40 ท่านซึ่งมาจาก ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาควิชาการในประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่เป็นสมาชิกอาเซียนและประเทศจีนซึ่งเป็นประเทศคู่เจรจาของอาเซียน

ในการนี้ผมใคร่ขอเรียนเชิญดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร อธิบดีกรมพลศึกษากล่าวเปิดงานครับ

กล่าวเปิด

โดย ดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร

อธิบดีกรมพลศึกษา

ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่จะได้รับเชิญให้เป็นประธานพิธีเปิด การจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ด้านการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในเชิงบูรณาการ โครงการพัฒนาองค์กรเครือข่าย ท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนซึ่งจัดโดย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งประเทศไทย ในความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและ มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

ในนามของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งประเทศไทย ผมขอต้อนรับท่านทุกท่านอย่างอบอุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านที่เดินทางไกลเพื่อมาร่วมโครงการของเรา ณ ที่นี้

การทำงานร่วมกันในการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวและกีฬาในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีความสำคัญ มากที่จะผลักดันการขยายตัวไปยังประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะวิสัยทัศน์ร่วมกันและความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ สำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ตระหนักถึงความสำคัญของโครงการนี้ เนื้อหาของโครงการนี้คือ การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผ่านกีฬาและกิจกรรมในรูปแบบต่างๆเช่น การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, การท่องเที่ยวเชิงกีฬา, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และอื่น ๆ

หลังจากโครงการนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้และประสบการณ์ในการขยายเครือข่ายในการพัฒนาท่องเที่ยวในประเทศของคุณและเชื่อมโยงระหว่างประเทศและการสร้างกิจกรรมใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

นอกจากนี้เราได้เรียนรู้ทักษะและความรู้ ผมอยากให้คุณทุกท่านได้สัมผัสสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรมที่งดงาม และมีความสุขในช่วงเวลาที่อยู่กับเราในประเทศไทยและกลับบ้านไปพร้อมกับความทรงจำที่ดีจากประเทศไทย

บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดกิจกรรมนี้

ขอบคุณมาก

ชี้แจงกระบวนการจัดทำโครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

โดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- โครงการนี้เป็นโครงการระดับชาติ เพราะได้ไปเก็บข้อมูลทั่วประเทศแล้ว
- โครงการนี้จะมีการต่อเนื่องในอนาคต
- ขอต้อนรับทุกท่าน
- ทุกคนเคยมาโครงการเราแล้ว
- เรามีคนมาจากปช.กัมพูชาในงานค่ายเยาวชน
- เราสามารถจะทำงานร่วมกันได้
- โค้ชที่มาเป็นผู้อาวุโสมากประสบการณ์
- ในโครงการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกคน
- เราจะแบ่งเป็น 4 กลุ่มละกัน
- ก่อนกลับควรจะได้แลกเปลี่ยนความรู้
- เครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญ เรามีเครือข่ายระหว่างเพื่อน เครือข่ายนี้ช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้
- เครือข่าย ได้แก่ ผู้ประกอบการ นักวิชาการ
- การท่องเที่ยวต้องเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย
- อยากให้ทุกคนมีความสุขในการเข้าร่วมโครงการ
- อยากให้ทุกคนแบ่งปันประสบการณ์
- เรามีอาเซียนที่เป็นสมาชิก GMS ปีหน้าจะเชิญอาเซียนทุกประเทศมา
- อยากให้ทุกคนเข้าใจวัฒนธรรมล้านนาภาคเหนือของไทย
- กระทรวงการท่องเที่ยวให้เราทำโครงการ 3 ปีแล้ว
- อาจารย์ชัยรัตน์ถวัลย์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ทำงานร่วมกับเราตั้งแต่โครงการแรก
- เราต้องเน้น Learn, Share, Care คือเราเรียนรู้จากคุณ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และเอาใจใส่ความร่วมมือกัน
- ขอขอบคุณคนไทยที่ให้ความร่วมมือ
- โครงการนี้จะช่วยสร้างศักยภาพและการร่วมมือกัน
- ปีแรกทำวิจัยเพื่อค้นหาว่าอะไรคือความร่วมมือในสาขาที่สำคัญของท่องเที่ยว เราต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต้องเข้าใจ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คุณให้ข้อเสนอแนะได้
- เราส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน ปุ่มหลังทางประวัติศาสตร์ที่เป็นจุดร่วมของอาเซียน ปีนี้เป็นการท่องเที่ยววิถีไทย ทำให้ชาวต่างชาติเข้าใจ แต่นำไปใช้กับประเทศอื่น
- ที่สำคัญต้องส่งเสริมให้มีการขยายตัวแบบยั่งยืน
- ต้องมีการพัฒนาทุนมนุษย์ เรามีความร่วมมือสาขาการศึกษาด้านการท่องเที่ยว

- ปีที่สอง เราเผยแพร่ความรู้ไปยังชุมชน
- ปีที่สาม เราใช้ผลวิจัยสร้างความร่วมมือ คุณนำไปใช้ในประเทศคุณได้
- ทั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ร่วมกัน
- ภาวะผู้นำและความยั่งยืนสำคัญสำหรับภาคท่องเที่ยว
- ความโลภทำให้เกิดการทำลายสิ่งแวดล้อมเพื่อหารายได้ ต้องให้ความสำคัญกับทุนทางจริยธรรม
- ปีนี้ เราขยายไปยังอาเซียน นี่คือโครงการอาเซียน คุณเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับการกระตุ้นและทำงานร่วมกัน
- การเรียนรู้ร่วมกันคือ มีความคิด นำไปทำ และสร้างมูลค่าเพิ่ม
- การท่องเที่ยวกระจายไปยังชุมชนชนบทจะทำให้เกิดการกระจายรายได้ดี
- ชาวต่างชาติมาได้แต่ต้องทำให้คนท้องถิ่นได้ประโยชน์ด้วย
- การท่องเที่ยวในอนาคตจะเป็นการทำงานร่วมกันในอาเซียนบวก
- คนในท้องถิ่นต้องมีทุนทางปัญญา ต้องแสดงผลให้รัฐบาลเห็น
- ประสบการณ์การสร้างเครือข่ายของไทยสามารถแบ่งปันให้ประเทศอื่นได้
- ต้องรู้จักกันและร่วมมือกัน
- ผู้เข้าร่วมโครงการจากภาคต่างๆของไทยสามารถมาเป็นแนวร่วมของคุณได้
- การสร้างเครือข่ายต้องมีอย่างน้อย 4 กลุ่ม แต่ 4 กลุ่มนี้ในไทยยังไม่ได้ทำงานร่วมกัน อยากรให้ทุกประเทศพัฒนาร่วมกันบนพื้นฐานความไว้วางใจและการนับถือซึ่งกันและกัน
- ควรจะดูว่ามีอุปสรรคอะไรในการสร้างเครือข่าย และหาวิธีการทำงานร่วมกัน
- เอเชียมีวัฒนธรรมที่ส่งเสริมมิตรภาพและการสร้างเครือข่าย
- การสร้างเครือข่ายต้องเป็นสิ่งที่ทำได้จริงเป็นรูปธรรมส่งเสริมการเป็นพันธมิตรกัน
- ถ้าเราทำงานร่วมกันสร้างเครือข่าย ในอนาคตก็จะพัฒนาทุนมนุษย์ได้
- ต้องส่งเสริมค่านิยมทางจริยธรรมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- ควรมีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว ต้องมีการสร้างนวัตกรรม ทำได้โดยทำงานร่วมกัน
- ในทุนมนุษย์ มีทุนทางสังคมก็เหมือนกับการสร้างเครือข่าย ต้องมีความยั่งยืนและมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว
- เคยจัดโครงการให้ลาวโดยพัฒนาทุนมนุษย์ เน้นพัฒนาภาวะผู้นำ ถ้าประเทศใดสนใจโครงการแบบนี้ก็สามารถเสนอมาได้

การนำเสนอกรณีศึกษาด้านการพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการ
เชิงบูรณาการของแต่ละประเทศสำหรับการเชื่อมโยงอาเซียนบวก (นำเสนอประเทศละ 15 นาที)
ร่วมให้คำแนะนำโดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

การนำเสนอโดย ผู้แทนประเทศกัมพูชา

มาตรฐานความสะอาดเมืองท่องเที่ยวในประเทศกัมพูชา

วัตถุประสงค์

- เพื่อยกระดับคุณภาพความสะอาดและพื้นที่สีเขียวในทุกเมืองของประเทศโดยผ่านขบวนการการ
แข่งขันเมืองสะอาด
- เพื่อสร้างความยั่งยืนให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ
- เพื่อสร้างความปลอดภัยและสวัสดิการสำหรับนักท่องเที่ยวในเมือง
- ส่งเสริมองค์กรเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ร้านอาหาร การบริการรวมถึงที่พักและการขนส่งนักท่องเที่ยวให้
เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- มาตรฐานนี้ริเริ่มโดยประเทศกัมพูชาโดยยึดหลักมาตรฐานความสะอาดเมืองท่องเที่ยวในประเทศ
กัมพูชา
- อนุมัติและสนับสนุนโดยรัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวอาเซียนในช่วงการประชุม ASEAN Tourism
Forum 2012 ที่อินโดนีเซีย
- มีกระบวนการตรวจสอบเรียกว่า การฝึกอบรมผู้ตรวจสอบระดับสูงและการทดสอบเบื้องต้นสำหรับ
มาตรฐานความสะอาดเมืองท่องเที่ยวซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-27 กันยายน 2557 ที่กรุงเทพมหานคร
ประเทศกัมพูชา
- ได้รับการนำเสนอเพื่อบังคับใช้ใน ATF2015 ที่พม่า

เกณฑ์การประเมิน

- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม 28 ข้อ
- ความสะอาด 16 ข้อ
- การบริหารจัดการขยะ 20 ข้อ
- การสร้างความตระหนักด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความสะอาด 9 ข้อ
- พื้นที่สีเขียว 5 ข้อ
- ความปลอดภัย การวางผังเมือง 12 ข้อ
- โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก 18 ข้อ
- รวม 7 ตัวชี้วัด 108 เกณฑ์
- มีพันธกิจสนับสนุนกิจกรรมระดับชาติ
- มีการแข่งขันความสะอาดเมืองท่องเที่ยวประจำปี
- มีการรณรงค์การงดใช้ถุงพลาสติกที่ห้างสรรพสินค้าทุกแห่งในพม่าตั้งแต่วันที่ 1-31 สิงหาคม 2557
- จัดงานวันทำความสะอาดชายหาดในประเทศกัมพูชา
- การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการแข่งขันเมือง
สะอาด

- มีพันธกิจสนับสนุนกิจกรรมระดับอาเซียนในอนาคต
- ขบวนการแข่งขันเมืองท่องเที่ยวสะอาดอาเซียน
- การรณรงค์การงดใช้ถุงพลาสติกในอาเซียน
- จัดงานวันทำความสะอาดชายหาดในอาเซียน
- การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการแข่งขันเมืองสะอาดระดับอาเซียน
- มาตรฐานเหล่านี้จะทำให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนและลดผลกระทบทางลบจากมลภาวะ และมาตรฐานดังกล่าวจะเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวอาเซียนอย่างยั่งยืนในอนาคต

การนำเสนอโดย ผู้แทนประเทศจีน

- ประเทศจีนมีตัวอย่างการท่องเที่ยวและกีฬามากมาย เช่น การแข่งขัน Formula 1 การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ฯลฯ มีศักยภาพมากเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬาและซึ่งสามารถที่จะแบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลักคือ สถานที่ท่องเที่ยว รีสอร์ท ล่องเรือ ทัวร์ และการจัดกิจกรรม Event ด้วยศักยภาพเหล่านี้สามารถสร้างผลกระทบอันยิ่งใหญ่ต่อประเทศ
- ก่อนโอลิมปิกปักกิ่งเริ่มต้นไม่มากนัก คนคิดว่าโอลิมปิกสามารถสร้างผลกระทบอย่างมากเช่นในพื้นที่ที่แตกต่างกัน รัฐบาลจีนได้ใช้ทรัพยากรมากสร้างสนามกีฬาที่แตกต่างกันสำหรับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เช่นสนามกีฬาแห่งชาติแห่งชาติปักกิ่ง ศูนย์กีฬาทางน้ำปักกิ่งและอื่น ๆ
- สำนักข่าวซินหัวระบุว่า มีนักท่องเที่ยว 6.52 ล้านคนมาที่ปักกิ่ง เป็นนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ 382,000 คนที่มาในช่วงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก
- จากการสำรวจของสำนักงานสถิติปักกิ่งและองค์การการท่องเที่ยวปักกิ่งพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวในปักกิ่งมีรายได้รวม 162 ล้านหยวน (23 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
- ผลการศึกษาพบสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญเช่นพระราชวังต้องห้าม, พระราชวังฤดูร้อนและกำแพงเมืองจีน มีนักท่องเที่ยวแห่งละมากกว่า 230,000 คนนักท่องเที่ยวจากในช่วงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก
- โรงแรมที่มาตรฐานติดดาวผู้เข้าพัก 80,000 คนในแต่ละวันโรงแรมระดับห้าดาวมีอัตราการเข้าพักอยู่ที่ร้อยละ 81 และมีราคาเฉลี่ย 3,604 หยวน (525 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อห้องต่อวัน
- หลังจากโอลิมปิกรัฐบาลจีนได้ตัดสินใจที่จะใช้สนามกีฬาในวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น
 - ให้เช่าสนามสำหรับการแข่งขันฟุตบอล บราซิลกับอาร์เจนตินา
 - นำไปใช้อื่นๆ เช่นศูนย์กีฬาทางน้ำแห่งชาติได้รับการเปลี่ยนเป็นสวนน้ำที่มีคนมาเที่ยวเกือบ 2.1 ล้านคนในปีพ.ศ. 2554
- ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนในประเทศจีน การท่องเที่ยวกีฬาเพื่อสุขภาพควรสนับสนุนและส่งเสริมมิติทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนและรักษาความสมดุลทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม
- วัฒนธรรมชาติ กีฬา การบูรณาการ การสร้างแบรนด์เป็น 4 ปัจจัยหลักและเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากรในด้าน
 - รูปแบบและขนาด
 - ขอบเขตเวลา
 - ธรรมชาติ มนุษย์และทรัพยากรการกีฬา

- ทรัพยากรการท่องเที่ยวกีฬาและความแตกต่างทางภูมิศาสตร์
- ทรัพยากรที่มีอยู่ วัฒนธรรมและความแตกต่างในประเทศมีผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการพัฒนาแต่ละจุดเช่น การพัฒนาศูนย์กีฬา พื้นที่การสื่อสารและการพัฒนาเครือข่าย
- มีการวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภค วิธีการขาย และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ทำให้แบรนด์การท่องเที่ยวกีฬาต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์

การนำเสนอโดย ผู้แทนประเทศลาว

- ประเทศลาวมีศักยภาพการท่องเที่ยวมากเพราะมีทรัพยากรธรรมชาติ
- ลาวมีศักยภาพการท่องเที่ยวมากเพราะมีวัฒนธรรมที่งดงาม ทรัพยากรทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์
- ลาวมีกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ 49 เผ่า ซึ่งมีอัตลักษณ์วิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลาย แต่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติและมีความสามัคคี
- ลาวมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วทั้งหมด 1,493 แห่ง
 - สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 435 แห่ง
 - สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 849 แห่ง
 - สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 209 แห่ง
 - มีสถานที่ท่องเที่ยวเพียง 364 แห่งที่เปิดให้บริการ
- ลาวมีมรดกโลกยูเนสโก 2 แห่งคือ
 - วัดเชียงทอง หลวงพระบาง
 - วัดภูจำปาสัก
- European Council on Tourism and Trade (ECTT) มอบรางวัลให้ลาวในฐานะ World's Best Tourist Destination for 2013 (จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลกประจำปีพ.ศ. 2556)
- ในปีพ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 3,779,490 คนเดินทางมายังประเทศลาว ส่วนมากจะเดินทางมาจากกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS)
- ในปีพ.ศ. 2556 ลาวมีรายได้จากการท่องเที่ยว 595,909,127 ดอลลาร์สหรัฐ
- ในด้านการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว ลาวมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับมหาวิทยาลัยพะเยาและมหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อเตรียมไปสู่ AEC มหาวิทยาลัยให้ทุนลาวไปเรียน นอกจากนี้ยังมีเครือข่ายการท่องเที่ยวกับต่างประเทศคือ ADB, PATA และ UNWTO
- ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประเทศลาวให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวชุมชนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - ในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ลาวจะกลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงโลก โดยมีความเชี่ยวชาญในรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ผ่านการเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ท้องถิ่นและกระจายความรู้ของมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ลาวไปทั่วโลก

- ในด้านการท่องเที่ยวชุมชนลาว ประกอบด้วยโฮมสเตย์ กิจกรรมเดินป่า บริการอาหารและเครื่องดื่มที่เหตุการณ์ และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
- ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ลาวมีการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทาง Mutual Recognition Arrangement (MRA) on Tourism Professionals มี ASEAN Master Trainers 7 คน และ Assessors 9 คน ส่วนในระดับชาติมี Master Trainers 34 คน และ Assessors 36 คน

การนำเสนอโดย ผู้แทนประเทศพม่า

- ในปีพ.ศ. 2533 มีการบังคับใช้กฎหมายการโรงแรมและการท่องเที่ยว และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว
- ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2557 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาพม่า 1.02 ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยว 552 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- ประมาณการณ์ว่า ในปีพ.ศ. 2558 จะมีนักท่องเที่ยว 3 ล้านคนเดินทางมายังพม่า
- ระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวในพม่าโดยเฉลี่ยคือ คนละ 7 วัน และใช้จ่ายคนละ 145 ดอลลาร์สหรัฐ
- ประมาณการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาพม่าในปีพ.ศ.2563 จำนวน 7.5 ล้านคน
- CNN ระบุว่า พม่าจะเป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในปีพ.ศ.2558
- พม่ามีการขยายตัวการท่องเที่ยวสูงมากเมื่อเปิดประเทศ ทำให้เกิดโรงแรมมากมาย
- เนบิตอเมืองหลวงใหม่มีรายได้มากหลังจากซีเกมส์
- จากซีเกมส์เนบิตอ กีฬาเป็นที่นิยมขึ้น มีการจัดกอล์ฟ
- นักท่องเที่ยวจากจีนและไทยเดินทางเข้ามายังพม่ามากที่สุด
- ห้องพักรวมในพมามีน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยว
- ในพม่า มีสายการบินนานาชาติมาก สายการบินในประเทศมีน้อยแต่มีความถี่การให้บริการสูง
- กระทรวงการโรงแรมและการท่องเที่ยวส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพม่า

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ในภาครัฐ

- มีการเปิดและศูนย์ฝึกอบรมการท่องเที่ยวและโรงแรมที่เหมาะสมโดยการริเริ่มของหน่วยบริการการท่องเที่ยว
- โรงแรมพม่าและภายใต้กระทรวงพาณิชย์ในปีพ.ศ. 2525
- มีการจัดหลักสูตรมัคคุเทศก์พื้นฐานที่ศูนย์ฝึกอบรมการท่องเที่ยวและโรงแรมในย่างกุ้ง
- มีการจัดหลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ระดับภูมิภาคในประเทศและภูมิภาค
- ศูนย์ฝึกอบรมการท่องเที่ยวและโรงแรมของ Kandawgyi ดำเนินการฝึกอบรมตั้งแต่ปีพ.ศ. 2536
- กระทรวงศึกษาธิการเริ่มต้นหลักสูตรประกาศนียบัตรการท่องเที่ยวในย่างกุ้งในปีพ.ศ. 2548 จากนั้นขยายไปยังมณฑลทะเลย์

ในภาคเอกชน

- สถาบันการจัดการทรัพยากรมนุษย์พม่า (MHR) ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรในการเดินทางท่องเที่ยวและการจัดการบริการโรงแรมโดยได้รับการรับรองจากสมาคมผู้บริหารธุรกิจ (ABE) ของ สหราชอาณาจักร
 - สถาบันการศึกษาด้านบัญชีพม่า (MAA) ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในการท่องเที่ยวและการจัดการบริการโรงแรมโดยได้รับการรับรองจากประเทศสิงคโปร์
 - ศูนย์พัฒนาเพื่อความเป็นเลิศแห่งโรงเรียนการโรงแรม (SCD) ได้รับการรับรองจากสหราชอาณาจักร
- แผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวในอนาคต
- กระทรวงศึกษาธิการคือวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรประกาศนียบัตรและหลักสูตรปริญญาตรีการศึกษาด้านการจัดการท่องเที่ยว
 - มีความร่วมมือใกล้ชิดในหมู่อุทยานการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน
 - การจัดระเบียบผู้ประกอบการท่องเที่ยวสำหรับการสนับสนุนของพวกเขากิจกรรมสร้างการบริหารเชิงบูรณาการ
 - แสวงหาโอกาสด้านแหล่งเงินทุนเช่นเดียวกับการสนับสนุนด้านเทคนิคจากองค์กรระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - โครงการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันระหว่างสถาบันทางวิชาการ

ความท้าทายด้านการท่องเที่ยวของพม่า

- ความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการขาดความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะในระดับผู้บริหาร
- ขาดความรู้ไอที และปัญหาทางอินเทอร์เน็ต
- หลักสูตรการท่องเที่ยวต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอโดยได้รับการสนับสนุนจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- มีงบประมาณจำกัดในการจัดหลักสูตรการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- จุดอ่อนด้านความรู้ด้านการท่องเที่ยวและความตระหนักของชุมชน
- ขาดการฝึกอบรมด้วยข้อมูลที่พัฒนาแล้วทั้งในภาครัฐและเอกชน

การนำเสนอโดย ผู้แทนประเทศไทย

นายอิสรา สถาปนเศรษฐ์ ผู้อำนวยการททท.เชียงราย

กรณีศึกษาการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย

- เชียงรายมีนักท่องเที่ยว 2.57 ล้านคนในปีพ.ศ. 2555
- นักท่องเที่ยวที่มาเชียงราย 10 อันดับแรกในปีพ.ศ. 2555 ได้แก่
 1. ฝรั่งเศส
 2. สหรัฐอเมริกา
 3. อาเซียน
 4. จีน

5. ญี่ปุ่น
 6. อังกฤษ
 7. อิสราเอล
 8. เยอรมนี
 9. ออสเตรเลีย
 10. อิตาลี
- นักท่องเที่ยวอาเซียนที่มาเชียงราย 5 อันดับแรกในปีพ.ศ. 2555 ได้แก่
 1. มาเลเซีย 13,426 คน
 2. สิงคโปร์ 4,804 คน
 3. ลาว 3,125 คน
 4. พม่า 2,286 คน
 5. บรูไน 2,155 คน
 - เชียงรายมีรายได้จากการท่องเที่ยว 20,000 ล้านบาท
 - กิจกรรมได้แก่
 - คาราวานไปเชียงใหม่ ท่าล่อ เน้น PPP เชื่อมโยง พม่า เชียง ตุง เมืองลา ทำเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกัน
 - เน้นการท่องเที่ยวชุมชน
 - เชียงรายมีคนเมือง และชนเผ่าที่หลากหลาย
 - มีการสำรวจผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

ว่าที่พันตรี ดร.ณัฐพล ตันมิ่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเลยพิทยาคม
กรณีศึกษาเชียงคาน

การจัดการท่องเที่ยวพัฒนาเมืองเชียงคาน

- Homestay Resort Hotel
- ร้านอาหาร
- ของที่ระลึก
- สิ่งดึงดูดใจ นิเวศน์และวัฒนธรรม
- โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองเชียงคาน

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของเมืองเชียงคาน

- ถ่ายภาพกิจกรรมบ้านไม้เก่า วัฒนธรรม ประเพณี
- ขึ้นอินเทอร์เน็ต
- เขียน หนังสือประวัติและตระกูลเมืองเชียงคาน
- เพื่อรองรับข้อมูลข่าวสาร
- เชิญสื่อมวลชน วารสาร หนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ ช่อง 3 5 7 9 สื่ออินเทอร์เน็ต ให้มาทำข่าวการท่องเที่ยวเมืองเชียงคาน แพร่กระจายไปทั่วประเทศ ทั่วโลก
- หนังสือการท่องเที่ยว

- เมืองเชียงคาน
- อบรมมัคคุเทศก์น้อย
- แผ่นพับการท่องเที่ยวเมืองเชียงคาน
- ประกวดภาพถ่ายและภาพวาดเมืองเชียงคาน
- พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษ
- ปรับปรุงศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว
- อบรมผู้ประกอบการของที่ระลึก
- จัดงานแสดงวัฒนธรรม
- พัฒนาภูมิปัญญาการนวดแผน
- พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ
- สร้างสถานีขนส่ง
- ปรับภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเมืองเชียงคาน
- ถนนจักรยาน
- จัดทำสวนริมแม่น้ำโขง
- การแข่งขันฟุตบอล เชียงคาน – ลาว
- การแข่งขันเรือยาว เชียงคาน – ลาว
- ทัวร์เดอโขง

การนำเสนอโดย ผู้แทนประเทศเวียดนาม

ประสบการณ์จากโครงการยูเนสโก

- การท่องเที่ยวสำคัญสำหรับการพัฒนาแหล่งมรดกโลก
- การฝึกอบรมก็ทำไปเพื่อพัฒนาแหล่งมรดกโลก โดยนำการท่องเที่ยวมาผสมผสานกับการฝึกอบรมและการพัฒนาแหล่งมรดกโลก
- โครงการพัฒนามัคคุเทศก์เริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 โดยสำนักงานยูเนสโกในกรุงเทพฯ ซึ่งมีหลายโครงการ เช่นที่ลาว กัมพูชาและโครงการอื่นๆในอีกหลายๆประเทศ
- มีการฝึกอบรมมัคคุเทศก์แบบ Training for the Trainers ให้กับประเทศเวียดนาม ไทย ลาว กัมพูชา ภูฏาน อินโดนีเซีย จีน มาเลเซีย
- ผลลัพธ์ของโครงการคือมัคคุเทศก์ที่ผ่านการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรรับรองโดยยูเนสโกและองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติของแต่ละประเทศ ความสำคัญของประกาศนียบัตรขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศ
- ประเทศลาว โดยเฉพาะเชียงของ ต้องมีประกาศนียบัตรนี้ แต่ในเวียดนามยังไม่มีการบังคับใช้
- ผมได้มีโอกาสไปร่วมโครงการฝึกอบรมและจัดโครงการแบบนี้ที่เวียดนามเมื่อ 4 ปีที่แล้ว
- จนถึงปัจจุบันนี้ เวียดนามมีแหล่งมรดกโลกอยู่ 8 แห่ง และก็มีมรดกโลกแบบจับต้องไม่ได้อีก 10 รายการ
- แหล่งมรดกโลกถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งสำหรับภูมิภาคนี้
- เรามีโครงการนำร่องใน 1 เมือง มีผู้เรียนทั้งหมดมากกว่า 100 คน และได้รับจำนวนประกาศนียบัตรคือ 120 ใบ

- ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย ค่าตอบแทนการบรรยายและค่าดำเนินการในการลงพื้นที่ซึ่งต้องเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านมรดกโลก มี Fam Trip
- ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการนี้
- มัคคุเทศก์สนใจโครงการนี้มาก แม้ว่าเขาจะมีความรู้มาก โครงการนี้ก็ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์มาก มีทั้งความรู้แบบไม่เป็นทางการและความรู้ที่ถูกต้อง
- เรามีข้อมูลมากมายเกี่ยวกับมรดกโลก เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังและไม่ฟังกระทำ ข้อมูลใหม่ที่ทันสมัย ข้อมูลจากระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ นี่เป็นสิ่งที่สำคัญมาก
- สำหรับมรดกโลก ก็ต้องมีข้อมูลที่ดี
- พวกมัคคุเทศก์คาดหวังที่จะได้รับประสบการณ์และแนวทางในการทำงาน ทักษะการนำเที่ยวซึ่งเกี่ยวกับมรดกโลก
- ประชาชนเสนอว่าควรจะมีโครงการแบบนี้ที่เกี่ยวกับแหล่งเดียวเพราะต้องการให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและรักมัน
- หลังจากทำโครงการนี้ก็จะมีที่อื่นมาดูงาน
- สำหรับมรดกโลกแล้ว คนต้องมีข้อมูลที่ดี
- เราจะทำให้เขาได้รับทักษะและประสบการณ์การนำเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกโลก
- พวกเขาต้องการให้มีหลักสูตรเพิ่มอีกสำหรับมัคคุเทศก์มรดกโลก มัคคุเทศก์ต้องมีความเข้าใจและวางแผนมรดกโลก
- การท่องเที่ยวมรดกโลกไม่ได้เป็นแค่การท่องเที่ยวธรรมดาในด้านความรู้เพราะนักท่องเที่ยวต้องการความรู้เพื่อนำไปทำงานด้านการท่องเที่ยว
- ผู้เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้ความร่วมมืออาเซียนและโลก โครงการนี้มาจากแนวคิดระดับโลก
- สำหรับคนที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ความรู้สำคัญมาก ต้องให้ความรู้แก่คนเหล่านี้
- นอกจากนี้ต้องให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่มีส่วนร่วม จะทำได้สำเร็จต้องให้ความสำคัญกับผู้มีอำนาจหน้าที่ ถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องมี
- สุดท้ายต้องมีการนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมามีส่วนร่วมแล้วผนึกกำลังกันเป็นความร่วมมือในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ขอแสดงความยินดีและขอบคุณการนำเสนอจากทุกประเทศ คุณตั้งใจดีมาก ทำให้ได้เรียนรู้หลายอย่าง
- การสร้างเครือข่าย ศักยภาพ และบูรณาการกับอาเซียนน่าจะเติมเต็มกันได้
- ต้องมีการประสาน 4 กลุ่มให้ทำงานร่วมกัน
- ก่อนที่จะฟัง คิดว่าโมเดลนี้จะขยายไปอาเซียน เราสามารถจะขยายไปประเทศอื่นได้ด้วย เช่น การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวชุมชน
- การสร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างประเทศ เช่นเวียดนามมีการพัฒนาไกด์ร่วมกับยูเนสโก
- ควรมีความร่วมมือแบบนี้ทุกประเทศ

- ในแต่ละ workshop ให้นำประสบการณ์ทุกประเทศมาผสมผสานกัน เช่น พม่าต้องการความร่วมมือด้านทรัพยากรมนุษย์ ต้องมีการร่วมมือการจัดหลักสูตรระหว่างไทยลาว พม่า
- การสร้างศักยภาพ ต้องรวมถึงทุนมนุษย์ด้วย
- โครงการมาตรฐานความสะอาด ในด้านการท่องเที่ยวเป็นเรื่องสำคัญ
- ควรทำโครงการด้านความปลอดภัย ต้องพัฒนาวัฒนธรรมความปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยว
- จีนทำได้ดีในเรื่องการเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการสร้างรายได้ให้การท่องเที่ยว
- เหมือนไทยหลังเอเชียนปีช คนอยู่ต่อหรือไปจังหวัดอื่นนอกเหนือจากภูเก็ต

การบรรยายพิเศษหัวข้อ ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสู่อาเซียนบวก โดย ดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร อธิบดีกรมพลศึกษา

กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับโครงสร้างรัฐบาล กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬามีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว กีฬา การศึกษา อุตสาหกรรม นันทนาการและบริการอื่น ๆ ของรัฐบาล

กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาได้แบ่งออกเป็นด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา

ในด้านการท่องเที่ยว มีกระทรวงการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาระบบการให้บริการ การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเช่นเดียวกับการสนับสนุนธุรกิจมัคคุเทศก์นำเที่ยวในขณะที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ในด้านกีฬา มีกรมพลศึกษาซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำหรับกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา การพัฒนาบุคลากร นอกจากนี้ มีสถาบันการพลศึกษาซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำหรับโรงเรียนกีฬาทั่วประเทศและการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบหลักในกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ส่วนสำนักงานปลัดกระทรวงกำหนดนโยบายโดยรวมและแผนกลยุทธ์สำหรับทั้งการท่องเที่ยวและกีฬา

กรมพลศึกษามีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรพลศึกษาชั้นนำ โดยทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจ ผ่านการใช้งานของการกีฬาและนันทนาการ

กรมพลศึกษามีค่านิยมในการสร้างความสุขให้ประชาชน เยาวชนเพื่อประเทศชาติและชื่อเสียงของประเทศ

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีประเทศไทยต้องการที่จะขยายช่องทางจักรยานทั่วประเทศและปรับปรุงเส้นทางจักรยานเป็นนโยบายเร่งด่วนแห่งชาติที่ริเริ่มของเขาจะลดความแออัดของการจราจรและกระตุ้นให้คนที่ออกกำลังกายมากขึ้นซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้เปิดตัวเพียงโครงการในการพัฒนาเส้นทางจักรยานทั่วเกาะรัตนโกสินทร์เป็นของขวัญปีใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมากขึ้นที่จะหันไปขี่จักรยานแทนการขับรถซึ่งจะช่วยบรรเทาปัญหาการจราจรและมลพิษในกรุงเทพฯรวมทั้งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่แล้ว

ดังนั้นนางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหญิงคนแรกของประเทศไทยของมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาใหม่สำหรับการท่องเที่ยวและกีฬาในการสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากและมุ่งเน้นเพิ่มเติมนักเดินทางที่มีคุณภาพ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นวาระสำคัญอันดับต้นของท่าน

ในปีที่ผ่านมา "การท่องเที่ยวกีฬา" ได้รับความนิยมนอย่างจริงจัง มีการเจริญเติบโตเร็วที่สุดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลก

ประเทศที่เกี่ยวกับการดูแลนักท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเช่นประเทศไทยมีการลงทุนจำนวนมากในรูปแบบที่แตกต่างกันในด้านการท่องเที่ยวรวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวบางคนเดินทางไปต่างประเทศเพื่อชมการแข่งขันกีฬาและบางส่วนร่วมการแข่งขัน

'นักท่องเที่ยวกีฬา' จะแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเพราะนักท่องเที่ยวประเภทที่ใช้จ่ายมากที่สุด 1 ใน 10 อันดับแรก นอกจากนี้ ชอบเดินทางผจญภัย และมักจะพาครอบครัวไปด้วย

นอกจากนี้พวกเขามีแนวโน้มที่จะกลับมาอีกครั้งหากพวกเขาารู้สึกว่าสถานที่เหล่านั้นมีประสบการณ์ที่ดีและเข้าถึงง่าย มีที่พักที่ดี ร้านอาหารที่ดี และการนำเสนอแพคเกจความบันเทิงที่ดี

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กรณีศึกษากีฬาในอังกฤษ ฟุตบอลดึงดูดคนไปอังกฤษต่างๆที่เป็นช่วง low season

ในปีพ.ศ. 2554 ยูฟ่าแชมเปียนส์ลีกในสหราชอาณาจักรมีรายงานว่ามี 900,000 นักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมฟุตบอลอังกฤษเท่านั้นแฟนฟุตบอลใช้จ่ายโดยรวมถึง £ 706,000,000 หรือเฉลี่ยประมาณ £ 785 ต่อคนค่าใช้จ่ายในระหว่างการเดินทางของพวกเขาซึ่งเป็น £ 200 ผู้ชมจากต่างประเทศใช้จ่ายมากกว่า £ 583 รอบ 1,300,000 นักท่องเที่ยวไปแข่งขันกีฬาที่อาศัยอยู่ในสหราชอาณาจักรในปี 2011 การใช้จ่ายรวมของ £ 1100000000 ดังนั้นฟุตบอลเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในสหราชอาณาจักรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงโลว์ซีซั่น สิงคโปร์เป็นเจ้าของการจัดการแข่งขันฟอร์มูลาร์วันเป็นปีที่เจ็ด

ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 เมื่อการแข่งขันคืนเปิดตัวในสิงคโปร์ มีนักท่องเที่ยวมาเยือนสิงคโปร์ในแต่ละปีประมาณ 250,000 คน ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์การแข่งขัน สร้างรายได้เพิ่มเติมอีก \$ 100,000,000 สิงคโปร์ลงทุนด้านนี้ปีละ \$ 30,000,000 ในแต่ละปี และค่าใช้จ่ายที่มีแนวโน้มที่จะลดลง 15-20% เพราะผู้จัดงานเรียนรู้ที่จะพัฒนาการจัดงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถนำโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการแข่งขันกลับมาใช้

การศึกษาวิจัยในปีพ.ศ. 2555 พบว่า 30 ถึง 40% มีความประทับใจมากขึ้นและการรู้จักสิงคโปร์มากขึ้น

แม้ว่ามีผู้เข้าชมโอลิมปิกเกมส์ที่เอเธนส์หลายแสนคน ในปีพ.ศ. 2547 แต่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนถึงกรีซ นักท่องเที่ยวลดลงในปีที่ต่อๆมา สนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกหลายแห่งที่สร้างขึ้นโดยค่าใช้จ่ายมากจึงไม่ได้ใช้งาน รัฐบาลกรีซไม่มีแม้กระทั่งค่าบำรุงรักษาประมาณ 60 ล้านยูโร

อย่างไรก็ตามหลังจากที่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เอเธนส์มีสนามบิน ถนนสาย ระบบราง รถราง รถเมล์ เครือข่ายโทรคมนาคม โรงไฟฟ้าใหม่ ทำให้คุณภาพชีวิตที่นี่ดีขึ้นมาก

เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้วางแผนที่จะเสนอให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการแข่งขัน Formula 1 อีกครั้ง เพราะประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกรังปรีซ์ในเมืองพัทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวางตำแหน่งและเปลี่ยนโฉมพัทยาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เมืองพัทยามีศักยภาพ พร้อมด้วยที่พักและอาหารนานาชาติหลากหลายไว้บริการนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกับโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเป็นเจ้าภาพงานระดับโลก นอกจากนี้ยังอยู่ไม่ไกลจากสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินอู่ตะเภา แต่รัฐบาลเป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้าย

ประเทศไทยได้เสนอเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน F1 เมื่อหลายปีที่ผ่านมาและกระทรวงกำหนดเส้นทางในเมืองรอบมรดกทางวัฒนธรรมและวัดในเกาะรัตนโกสินทร์ซึ่งมีสิ่งก่อสร้างประวัติศาสตร์อยู่ อย่างไรก็ตามก็ตกไป

เนื่องจากปัญหาทางการเมืองและการคัดค้านจากประชาชนในท้องถิ่นที่กล่าวหาว่าการแข่งขันจะทำให้เกิดมลพิษทางเสียงและอากาศ

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพสถิติการขับรถ F1 บนถนนราชดำเนินโดยทีมเรดบูลในเดือนธันวาคม 2010 เพื่อถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ เอเชียันบิชเกมส์ ครั้งที่ 4 ที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557 มีผู้เข้าร่วมมากกว่า 50,000 คนประกอบด้วยนักกีฬาและเจ้าหน้าที่รวมทั้งครอบครัวและกองเชียร์ ที่มาทั้งชมการแข่งขันพร้อมกับเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงและสถานที่ทางประวัติศาสตร์ในจังหวัดภูเก็ตและใกล้เคียงได้แก่ ฟังงาและกระบี่

ค่าใช้จ่ายของผู้เข้าชมได้แก่ ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม การเดินทาง ความบันเทิงและแหล่งช้อปปิ้งยังมีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองพร้อมทั้งสร้างงานและพัฒนาท้องถิ่น

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายมากขึ้น อยู่ต่อไปอีกและยังช่วยกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวอื่น ๆ

องค์การท่องเที่ยวแห่งชาติหลายประเทศใช้กีฬาเป็นดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งเสริมการดำน้ำและกอล์ฟเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่มาเล่นกอล์ฟซื้อสินค้าที่แตกต่างกันและบริการจำนวนมากในขณะที่การเดินทางของพวกเขาสนับสนุนหลากหลายของธุรกิจเช่น โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้าปลีกและแน่นอนสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกอล์ฟเองผ่านการซื้อของ อุปกรณ์กอล์ฟและให้เช่ารถกอล์ฟ นักกอล์ฟใช้จ่าย 120% มากกว่านักท่องเที่ยวประเภทอื่น

ในภาคการท่องเที่ยวและภาคธุรกิจอื่น ๆ การสร้างแบรนด์เป็นสิ่งสำคัญ

ดังนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของเราจะเปลี่ยนโฉมหน้าเป็น "แหล่งท่องเที่ยวกีฬาระดับโลก" โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาทางน้ำ ซึ่งจะช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์ของพญาจากจุดหมายปลายทางที่เน้นสถานบันเทิงยามค่ำคืน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามุ่งเน้นไปที่พญาเพราะนักท่องเที่ยวที่มองเมืองพญาเชื่อมโยงกับภาพลักษณ์ของประเทศไทย ดังนั้นถ้าต้องการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เราจำเป็นต้องสร้างชื่อเสียงใหม่ จึงต้องส่งเสริมการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาทั้งทางบกและกิจกรรมทางทะเล

กรมพลศึกษาจัดการแข่งขันกีฬาสัมพันธ์ลุ่มน้ำโขงครั้งที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2557 ที่จังหวัดเชียงราย

การแข่งขันกีฬาประจำปีมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงรวมทั้งเพื่อรักษากีฬาแบบดั้งเดิมของเราและสร้างมิตรภาพในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เมื่อปีที่แล้ว มีผู้เข้าร่วมกว่า 2,000 คน โดยแบ่งเป็นกีฬาสากล 4 ชนิดกีฬา และกีฬาพื้นบ้าน 5 ชนิดกีฬา

กรมพลศึกษายังเป็นเจ้าภาพจัดงานเทศกาลการแข่งขันเรือกอล์ฟและประจำปีในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งได้จัดเป็นประจำทุกปีเป็นเวลา 36 ปี โดยมีมาเลเซีย อินโดนีเซียและไทยเข้าร่วมงานในครั้งนี้

เทศกาลนี้จัดขึ้นในเดือนกันยายนของทุกปี นอกจากนี้ยังดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประชาชนในประเทศเพื่อนบ้าน

เพื่อที่จะส่งเสริมให้คนที่เดินทางไปประเทศด้วยจักรยานสอดคล้องกับนโยบายนายกรัฐมนตรี พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการออกกำลังกาย กรมพลศึกษาวางแผนที่จะสร้างช่องทางจักรยานทั่วประเทศ

หลังจากได้พิจารณาและอนุมัติโดยคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ช่องทางจักรยานใน 54 จังหวัดและ กทม. ได้รับการอนุมัติด้วยงบประมาณทั้งสิ้น 1,278 ล้านบาท คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในวันที่ 30 เดือน กันยายนปีนี้

กระทรวงกีฬาและการท่องเที่ยวประกาศว่าจะจัดระเบียบ "ทัวร์เดอโขง" การแข่งขันจักรยานเลียบ ชายฝั่งแม่น้ำโขงทั้งในประเทศไทยและประเทศลาว

โครงการร่วมการขี่จักรยานซึ่งเป็นที่ยอมรับมากในขณะนี้ มีการรณรงค์การท่องเที่ยวเพื่อสำรวจสถานที่ ท่องเที่ยวใน 12 จังหวัด

การเชื่อมโยงทั้งสองประเทศเพื่อนบ้านยังจะส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเช่นเดียวกับ ประชาคมอาเซียนซึ่งจะมีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการในปลายปีนี้

เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวจะทำแผนสำหรับการจัดกิจกรรมการขี่จักรยาน หลายช่วง ริมน้ำโขงให้ เสร็จสิ้น

นอกจากนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวจะส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางของอาเซียนด้านกีฬา เนื่องจากประเทศไทยมีชื่อเสียงด้านวอลเลย์บอล เซปักตะกร้อและวู้ดบอล จึงมีแผนที่จะส่งเสริมให้ไทยเป็น ศูนย์กลางการกีฬาสำหรับกีฬาทั้ง 3 ชนิด

กรมพลศึกษาจะเป็นเจ้าภาพจัดการฝึกอบรมโค้ชและผู้ตัดสินตะกร้อ วอลเลย์บอลและวู้ดบอล ใน เดือนเมษายน พ.ศ. 2558 จะมีผู้เข้าร่วม 2 จากแต่ละชนิดกีฬาของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน

21 มกราคม 2558

ทัศนศึกษา ณ เชียงแสน

เมืองเชียงแสนตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงฝั่งตะวันตกในเขตอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย มีชุมชนบวราร หลายแห่งโดยรอบ อาทิเช่น เวียงห้วยไคร้ทางทิศตะวันออก เวียงเชียงเมียงบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ เวียงพาง คำในเขตพื้นที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เวียงปรีक्षाทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่ในปัจจุบันเรียกว่า เวียง เชียงแสนน้อยเป็นต้น นอกจากนี้ยังสำรวจพบเครื่องมือก่อนประวัติศาสตร์คือ เครื่องมือกะเทาะหิน และ เครื่องมือหินขัดเป็นจำนวนมาก เอกสารโบราณระบุว่า เมืองเชียงแสนสร้างโดยพญาแสนภูแห่งราชวงศ์มังราย ในพ.ศ. 1871 เมืองเชียงแสนเป็นเมืองศูนย์กลางการค้าขนาดใหญ่ มีการค้าขายแลกเปลี่ยนข้าวที่ผลิตในเมือง เชียงแสน แลกกับเกลือของคนต่างถิ่น

กระทั่งพ.ศ. 2101 เมืองต่างๆในล้านนา ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่า ต่อมาในปีพ.ศ. 2244 พม่าตั้งเมืองเชียงแสนเป็นมณฑลหนึ่งของพม่า มีอำนาจปกครองเมืองเชียงราย แพร่ น่าน ลำปางและฝางเป็น ต้น เป็นระยะเวลาที่เมืองเชียงแสนมีความสำคัญขึ้นมาอย่างมาก เนื่องจากปริมาณการค้าทางบกของจีนกับรัฐ ไทยทางตอนบนเพิ่มมากขึ้น พม่าจึงให้เมืองเชียงแสนเป็นมณฑลหนึ่งของพม่า มีฐานะเท่าเทียมกับเมืองเชียงใหม่

ในสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ในปีพ.ศ. 2347 ได้มีการยกกองทัพมาขับไล่ทหารพม่าที่เมือง เชียงแสน จากนั้นเจ้านายฝ่ายเหนือได้รับเอาชาวเชียงแสนซึ่งเป็นชาวไทยวนบางส่วนกลับไปบ้านเมืองของตน โดยมีชาวเชียงแสนกลุ่มใหญ่ถูกนำลงไปถวายรัชกาลที่ 1 ซึ่งพระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ไปตั้ง บ้านเรือนอยู่ที่จังหวัดสระบุรีและจังหวัดราชบุรี

เมืองเชียงแสนจึงถูกทิ้งร้างไปเป็นระยะเวลาช้านาน กระทั่งในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทรง ให้มีการฟื้นฟูเมืองเชียงแสน โดยแต่งตั้งเจ้าอินทวิไชย เจ้าเมืองลำพูน ขึ้นมาทำการฟื้นฟูเมืองเชียงแสน หลังจากนั้นในปีพ.ศ. 2437 เมืองเชียงแสนถูกรวมเข้ากับมณฑลพายัพของไทย อีก 5 ปีต่อมาถูกยุบฐานะลง เป็นเพียงกิ่งอำเภอเชียงแสน ขึ้นกับอำเภอแม่จัน ภายหลังจากวันที่ 9 เมษายนพ.ศ. 2500 จึงได้ยกฐานะขึ้นเป็น

อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายจนถึงปัจจุบัน กรมศิลปากรได้เข้ามาดำเนินการทางโบราณคดีตั้งแต่พ.ศ. 2500

ปัจจุบันสำรวจพบแหล่งโบราณภายในเขตกำแพงเมืองเชียงแสน 76 แห่ง และแหล่งโบราณสถานภายนอกเขตกำแพงเมืองเชียงแสน 63 แห่ง จากสภาพพื้นที่ของเมืองกำแพงแสนมีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำธรรมชาติจำนวนมาก เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ หากมีการสำรวจ น่าจะได้พบแหล่งโบราณสถานอีกเป็นจำนวนมาก

ทัศนศึกษา ณ เกาะดอนซาว

เกาะดอนซาวเป็นชื่อของนางเงือกของแม่น้ำโขง จุดนี้เป็นจุดพักผ่อนเขตปลอดภาษี ไม่ต้องทำบัตรผ่านแดนทุกอย่างแต่มีค่าเหยียบแผ่นดินคนละ 20 บาท สินค้าส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน ซึ่งควรจะต้องต่อราคาประมาณครึ่งหนึ่ง

ทัศนศึกษา ณ พระธาตุเจดีย์หลวง

วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร เป็นวัดเก่าแก่ในจังหวัดเชียงใหม่ มีชื่อเรียกหลายชื่อ ได้แก่ ราชกุฎาคาร วัดโชติการาม สร้างขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าแสนเมืองมา กษัตริย์ลำดับที่ 7 แห่งราชวงศ์มังราย ไม่ปรากฏปีที่สร้างแน่ชัด สันนิษฐานว่าวัดแห่งนี้น่าจะสร้างในปี พ.ศ. 1928-พ.ศ. 1945 วัดเจดีย์หลวงเป็นพระอารามหลวงแบบโบราณ มีการบูรณะมาหลายสมัย โดยเฉพาะพระเจดีย์ ที่ปัจจุบันมีขนาดความกว้างด้านละ 60 เมตร เป็นองค์พระเจดีย์ที่มีความสำคัญที่สุดองค์หนึ่งในเชียงใหม่

วัดเจดีย์หลวงสร้างอยู่กลางใจเมืองเชียงใหม่ ซึ่งแต่เดิมถือว่าเป็นศูนย์กลางทางการปกครองของอาณาจักรล้านนา ตั้งอยู่เลขที่ 103 ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ภายในวัดประมาณ 32 ไร่ 1 งาน 27 ตารางวา

จุลศักราช 289 (พ.ศ. 1874) พระเจ้าแสนภู โปรดให้สร้างเมืองเชียงแสน และต่อมาอีก 4 ปีทรงสร้างมหาวิหารขึ้นในท่ามกลางเมืองเชียงแสน คือวัดเจดีย์หลวงองค์ที่ 1 ซึ่งอยู่ในวัดพระเจ้าตนหลวง เมืองเชียงแสน สมัยพระเจ้าแสนเมืองมาซึ่งเป็นโอรสของพระเจ้ากือนา ขณะที่พระชนมายุ 39 ปี พระองค์โปรดให้สร้างพระเจดีย์หลวงกลางเมืองเชียงใหม่ แต่ยังไม่ทันแล้วเสร็จก็สวรรคต พระราชินีผู้เป็นอัครมเหสีของพระองค์ได้โปรดให้ทำยอดพระธาตุเจดีย์หลวงจนแล้วเสร็จ

ปี พ.ศ. 2055 พระราชา (พระเมืองแก้ว) พร้อมด้วยชาวเมืองทั้งหลาย เอาเงินมาทำกำแพงล้อมพระธาตุเจดีย์หลวง 3 ชั้นได้เงิน 254 กิโลกรัม จากนั้นจึงได้เอาเงินมาแลกเป็นทองคำจำนวน 30 กิโลกรัม แล้วแผ่เป็นแผ่นที่หุ้มองค์พระธาตุเจดีย์หลวง เมื่อรวมกับทองคำที่หุ้มองค์พระเจดีย์หลวงอยู่เดิม ได้น้ำหนักทองคำถึง 2,382.517 กิโลกรัม

ประมาณ พ.ศ. 2088 สมัยพระนางจิระประภามหาเทวี ได้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในเชียงใหม่ จึงทำให้ยอดพระเจดีย์หลวงหักพังทลายลงมา หลังจากนั้นพระเจดีย์หลวงจึงถูกทิ้งให้ร้างมานานกว่า 400 ปี กระทั่งปี พ.ศ. 2423 พระเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์ที่ 7 ได้รื้อพระวิหารหลังเก่าและสร้างวิหารหลวงขึ้นใหม่ด้วยไม้ทั้งหลัง

ช่วงปี พ.ศ. 2471-2481 สมัยพลตรีเจ้าแก้ววรวงศ์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์สุดท้าย ถือได้ว่าเป็นทศวรรษแห่งการบูรณะครั้งสำคัญของวัดพระเจดีย์หลวง ได้มีการรื้อถอนสิ่งปรักหักพัง แผ้วถางป่าที่ขึ้นปกคลุมโบราณสถานต่างๆ ออก แล้วสร้างเสริมเสนาสนขึ้นใหม่ให้เป็นวัดสมบูรณ์แบบในเวลาต่อมา

พระเจ้าเจ็ดยหลวง ได้รับการบูรณปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่โดยกรมศิลปากร เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2533 ใช้งบประมาณในการบูรณะถึง 35 ล้านบาท แล้วเสร็จเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2535

ทัศนศึกษา ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงใหม่

เมื่อครั้งจัดตั้งหน่วยศิลปากรในปีพ.ศ. 2500 เพื่อดูแลและทำนุบำรุงโบราณสถานต่างๆในเมืองเชียงใหม่ ได้มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงใหม่ขึ้นพร้อมกัน เพื่อใช้เป็นสถานที่เก็บรวบรวมและจัดแสดงศิลปโบราณวัตถุที่ได้จากการสำรวจขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานในเมืองโบราณเชียงใหม่และบริเวณใกล้เคียงนำออกจัดแสดงให้ประชาชน นักศึกษา ได้ชมและศึกษาหาความรู้โดยใช้ศาลาหลังเก่าของวัดเจ็ดยหลวงเป็นอาคารจัดแสดงครั้งแรก ต่อมาเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2504 จึงได้รับการประกาศให้เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 78 ตอนที่ 94 นับเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่เก่าแก่ที่สุดในภาคเหนือ

ในปีพ.ศ. 2524 ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างอาคารจัดแสดงทรงไทยล้านนาประยุกต์ ประดับยอดจั่วด้วยกาแล 1 หลัง จึงย้ายศิลปโบราณวัตถุจากอาคารจัดแสดงหลังแรกไปแสดงในอาคารจัดแสดงหลักหลังใหม่ มีการจัดแสดงแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2527 และในปีพ.ศ. 2528 จึงได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารจัดแสดงนิทรรศการส่วนขยาย และในปีพ.ศ. 2538 จึงได้รับงบประมาณเพื่อซ่อมแซมอาคารและปรับปรุงการจัดแสดงใหม่ทั้งหมด

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามมกุฎราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินและทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงใหม่อย่างเป็นทางการเมื่อศุกร์ที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2540

ทัศนศึกษา ณ วัดพระธาตุผาเงา

ที่ตั้งของวัดพระธาตุผาเงา วัดพระธาตุผาเงาตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำโขงทางด้านทิศตะวันตก ตรงข้ามกับประเทศลาว อยู่ในหมู่บ้านสบคำ ต.เวียง อ.เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ อยู่ทางทิศใต้ของตัวอำเภอเชียงใหม่ ประมาณ 3 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 743 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินเขาเล็กๆ ทอดยาวลงมาตั้งแต่บ้านจำปี ผ่านบ้านดอยจันและมาสิ้นสุดที่บ้านสบคำ แต่ก่อนชาวบ้านเรียกดอยลูกนี้ว่า “ดอยคำ” แต่ต่อมาช่วงหลังๆ ชาวบ้านเรียกว่า “ดอยจัน”

พระธาตุโบราณ 3 องค์ เนินเขาข้างล่าง เป็นที่ตั้งของพระธาตุผาเงา ที่สร้างไว้บนหินก้อนใหญ่ ถัดจากนั้นสูงขึ้นไป 300 เมตร เป็นซากเจดีย์ สูงประมาณ 5 เมตร ชาวบ้านเรียกว่าพระธาตุจอมจัน ส่วนที่สูงที่สุดของเนินเป็นที่ตั้งของซากเจดีย์อีกองค์หนึ่ง สูงประมาณ 5 เมตรเช่นกัน ชาวบ้านเรียกว่า พระธาตุเจ็ดยอด ต่อมาทางวัดได้สร้างพระบรมธาตุพุทธนิมิตเจดีย์ครอบองค์พระธาตุเจ็ดยอดไว้ แต่ก็ยังสามารถมองเห็นซากของพระเจ็ดยอดได้ ณ ภายในพระเจ็ดยอดนี้ สรุปลแล้วในวัดนี้มีเจดีย์โบราณสร้างไว้ในอดีตถึง 3 องค์ คือพระธาตุผาเงา พระธาตุจอมจัน และพระธาตุเจ็ดยอด

ผู้สร้างพระธาตุผาเงาจากพงศาวดารโยนกบอกว่า ชุนผาพิงหรือชุนพิง (พระองค์พิง) ผู้ครองนครโยนกองค์ที่ 23 ช่วงปี พ.ศ. 494-512 เป็นผู้สร้างเจดีย์ไว้บนหินก้อนใหญ่ที่เชิงเขาดอยจันท์ ซึ่งเข้าใจว่าหมายถึงพระธาตุผาเงาในวัดนี้ พระธาตุผาเงาได้ชำรุดทรุดโทรมลงมาก คาดว่าน่าจะมีการบูรณะมาบ้าง เพราะพระธาตุองค์นี้ตั้งอยู่ที่ลาดต่ำสุดของภูเขา ซึ่งง่ายต่อการดูแลซ่อมแซม

ผู้สร้างพระธาตุจอมจันและพระธาตุเจ็ดยอด ต่อมาภายหลัง เมื่อขุนล้งได้ขึ้นครองเมือง "เวียงเป็กสา" (เมืองเชียงแสนปัจจุบันนี้) ช่วงปี พ.ศ. 996-1007 พระองค์ได้ชักชวนไพร่บ้านชาวเมืองทั้งหลายให้ช่วยกันสร้างเจดีย์ไว้บนยอดดอยคำ ซึ่งปัจจุบันชาวบ้านเรียกว่าดอยจันท์ เจดีย์ที่ว่านี้หมายถึงพระธาตุจอมจันและพระธาตุเจ็ดยอด เจดีย์ทั้ง 2 องค์นี้ถูกภัยธรรมชาติทำลาย เช่นถูกแดด-ฝนและลมพัดทำลายมานานนับพันปีจนเหลือแต่ซากฐานไว้ประมาณ 5 เมตร ประกอบกับช่วยนั้นภาวะเศรษฐกิจอาจจะฝืดเคืองจนทำให้ชาวบ้านทอดทิ้งศาสนา ขาดการดูแลเอาใจใส่และที่ฐานองค์พระเจดีย์ทั้งสองก็มีรอยขูดเจาะ อาจจะเป็นฝีมือของพวกนักสะสมของเก่าเสาะแสวงหาโบราณวัตถุก็เป็นได้

ชื่อของวัดพระธาตุผาเงา ชื่อของวัดนี้มาจากชื่อของพระธาตุผาเงา ที่ตั้งอยู่บนยอดหินก้อนใหญ่ คำว่าผาเงาคือ เงาของก้อนผา (ก้อนหิน) หินก้อนนี้มีลักษณะสูงใหญ่คล้ายรูปทรงเจดีย์และให้ร่มเงาได้ดีมาก ชาวบ้านจึงตั้งชื่อว่า "พระธาตุผาเงา" ความจริงก่อนที่จะย้ายวัดมาที่นี้ เดิมมีชื่อว่า "วัดสบคำ" ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำโขง ฝั่งน้ำได้พังทลายลง ทำให้บริเวณของวัดพังลงใต้น้ำโขงเกือบหมดวัด คณะศรัทธา จึงได้ย้ายวัดไปอยู่ที่ใหม่บนเนินเขา ซึ่งไม่ไกลจากวัดเดิม

การสร้างวัดใหม่ ตอนแรกได้สันนิษฐานว่าบริเวณเนินเขาเล็กๆ ลูกนี้ ที่กำลังแผ้วถางอยู่นี้จะต้องเป็นวัดเก่าแน่ เพราะได้พบซากโบราณวัตถุกลาดเกลื่อนไปทั่วบริเวณ ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 จึงได้ลงมือแผ้วถางป่า แต่เดิมที่แห่งนี้เคยเป็นถ้ำเรียกว่า "ถ้ำผาเงา" ปากถ้ำถูกปิดไว้นาน ทำให้บริเวณแห่งนี้เป็นป่ารกชัฏเต็มไปด้วยซากโบราณวัตถุกระจัดกระจายอยู่กลาดเกลื่อนเต็มไปหมด มีชิ้นส่วนใหญ่อยู่ชิ้นหนึ่งเป็นพระพุทธรูปครึ่งองค์ ช่วงล่างหน้าตักกว้าง 4 วา เชื่อว่าเป็นพระประธานในวิหาร คณะศรัทธาจึงตั้งใจบูรณะปฏิสังขรณ์ให้สมบูรณ์เหมือนเดิม

ความฝันของนายจันทรา พรหมมา วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 นายจันทรา พรหมมา หนึ่งในคณะศรัทธาทั้งหมดที่เริ่มบุกเบิกแผ้วถางป่า ได้นอนหลับและฝันในเวลากลางคือว่า มีพระภิกษุรูปหนึ่ง รูปร่างสูง-ดำ มาบอกว่า "ก่อนที่จะยกขึ้นส่วนองค์พระประธานที่เหลือครึ่งองค์ออก ให้ไปนิมนต์พระมา 8 รูป ทำพิธีสวดถอนเสียก่อน แล้วจะได้พบสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่านี้"

ทำพิธีสวดถอน รุ่งขึ้น วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2519 นายจันทรา พรหมมา จึงได้นำเอาความฝันนั้นไปบอกให้คณะศรัทธาทั้งหมดฟัง และต่อจากนั้นทุกอย่างก็ดำเนินไปตามความฝันทุกประการ เพื่อปรับพื้นที่ซึ่งเต็มไปด้วยตอไม้ รากไม้และก้อนหินน้อยใหญ่ งานปรับพื้นที่ได้ดำเนินไปด้วยความยากลำบาก

ค้นพบพระพุทธรูปหลวงพ่ผาเงา วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2519 เวลา 14.00 น. เมื่อคณะศรัทธาได้ปรับพื้นที่เรียบร้อยแล้ว ทุกคนต่างตื่นตื่นและปิติยินดี เมื่อได้พบว่าใต้ตอไม้ นั้น (หน้าฐานพระประธาน) มีอิฐโบราณก่อเรียงไว้ เมื่อยกอิฐออกก็พบหน้ากาก (แผ่นทับ) ก่อกันไว้ เมื่อเอาหน้ากากออก จึงได้พบพระพุทธรูปที่มีลักษณะสวยงามมาก ผู้เชี่ยวชาญโบราณวัตถุ วิเคราะห์ว่า พระพุทธรูปองค์นี้มีอายุระหว่าง 700-1,300 ปี คณะทั้งหมดจึงได้พร้อมกันตั้งชื่อพระพุทธรูปองค์นี้ว่า "หลวงพ่ผาเงา" และเปลี่ยนชื่อวัดใหม่เป็น "วัดพระธาตุผาเงา" ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

วัดประจำเมืองเก่า ในช่วงสมัยของอาณาจักรโยนก วัดร้างแห่งนี้กำลังอยู่ในช่วงที่เจริญรุ่งเรืองสุดขีด สันนิษฐานว่าอาจจะเป็นวัดที่สำคัญและประจำกรุงเก่าแห่งนี้ จะเห็นได้ ว่าพระพุทธรูปหลวงพ่ผาเงาที่ขุดค้นพบแห่งนี้ถูกสร้างและฝังอยู่ใต้พระพุทธรูปองค์ใหญ่ (พระประธาน) ปิดบังซ่อนเร้นกลัวถูกโจรกรรมจากพวกนิยมสะสมของเก่า

การพัฒนาวัด เมื่อค้นพบพระพุทธรูปหลวงพ่ผาเงาแล้ว วัดเก่าแห่งนี้ก็ถูกบูรณะและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การก่อสร้างวัดถาวรต่างๆ ก็ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง เช่น ซุ้มประตูวัด, กำแพงด้านหน้า, กุฏิสงฆ์,

ศาลาการเปรียญและพระธาตุผาเงา ท่านเจ้าอาวาสองค์แรกท่านเป็นพระนักพัฒนา ท่านได้สร้างพระวิหารซึ่งเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อดำเงา ที่เห็นอยู่ทุกวันนี้

จากวัดร้างเป็นวัดปกติ เมื่อมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทางกรมการศาสนาจึงได้ประกาศยกเลิกรัฐฐานะวัดร้างให้เป็นวัดปกติทั่วไปที่มีพระภิกษุสงฆ์สามเณรอยู่จำพรรษา ตั้งแต่ วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2522

การศึกษาดูงาน ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาบน้ำมันและพืชน้ำมัน

ความเป็นมา

ในปีพ.ศ. 2547 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานพระราชดำริให้สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา ดำเนินการศึกษาและทดลอง ปลูกต้นชาบน้ำมันสายพันธุ์ Camellia Oleifera จากประเทศจีนเพื่อผลิตน้ำมันเมล็ดชาในประเทศไทย หลังจากนั้นก็มีพระราชดำริให้จัดตั้ง “ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาบน้ำมันและพืชน้ำมัน” ขึ้นและได้เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 เพื่อเป็นโรงงานผลิตน้ำมันจากเมล็ดชาและพืชน้ำมันอื่นๆ ซึ่งศูนย์วิจัยจะผลิตน้ำมันคุณภาพสูงสำหรับการบริโภคและทำผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องอื่นๆ เช่นเครื่องสำอาง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีส่วนผลิตผลิตภัณฑ์จากกากวัดถุดิบที่เหลือ เพื่อเป็นการใช้ประโยชน์สูงสุดจากทุกส่วนของพืชนั้นๆ รวมถึงเป็นโรงงานต้นแบบที่สามารถเข้าชมได้ทุกจุดของการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องเต็มประสิทธิภาพตลอดทั้งปี มีขั้นตอนที่เข้าใจง่าย สะอาดและคำนึงถึงระบบสิ่งแวดล้อมแบบธรรมชาติ มีระบบควบคุมการใช้พลังงานและรูปแบบที่ทันสมัย สวยงาม มีสีส้ม ในขณะที่บริเวณด้านนอกได้รับการออกแบบให้เป็นสวนพักผ่อนสาธารณะ ซึ่งเป็นทั้งจุดท่องเที่ยวที่สวยงามและเป็นแหล่งให้ความรู้เกี่ยวกับพืชน้ำมัน

วัตถุประสงค์การก่อตั้ง

- ผลิตน้ำมันคุณภาพสูง เช่น น้ำมันเมล็ดชา น้ำมันเมล็ดไฉเจอร์ น้ำมันเมล็ดงาอ่อน น้ำมันมะรุม พักทอง และผักน้ำมัน เป็นต้น
- พัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน และส่วนต่างๆของพืชน้ำมัน เพื่อใช้ประโยชน์ทุกส่วน และเป็นการเพิ่มมูลค่า
- เพื่อเป็นแหล่งรวบรวม ศึกษาและทดสอบประโยชน์สูงสุดของพืชน้ำมัน เพื่อใช้ประโยชน์สูงสุดของพืชน้ำมันต่างๆที่สามารถนำมาเป็นผลิตภัณฑ์น้ำมันได้
- เป็นแหล่งความรู้เรื่องพืชน้ำมัน คุณสมบัติ และกระบวนการผลิตน้ำมัน
- เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกายและแหล่งท่องเที่ยว

แปลงปลูกชาบน้ำมัน

มูลนิธิชัยพัฒนาร่วมกับมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงได้ดำเนินงานโครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกต้นชาบน้ำมัน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 โดยนำเมล็ดพันธุ์และต้นอ่อนของต้นชาบน้ำมันมาจากจีนมาทดลองปลูกในพื้นที่กว่า 4,000 ไร่ ในพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 500 เมตร แอภภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เช่นบริเวณพื้นที่โครงการพัฒนาอ้อยตุง พื้นที่บ้านปางมะหันและบ้านปูนะ จังหวัดเชียงราย

คุณสมบัติของน้ำมันเมล็ดชา

ลดความเสี่ยงในการเกิดโรคหลอดเลือดตีบตัน โรคอัมพาต โรคความดัน โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ
ประโยชน์อื่นๆของน้ำมันเมล็ดชา

สามารถนำไปเป็นส่วนผสมที่สำคัญในการผลิตเครื่องสำอางต่างๆ เช่น ครีม โลชั่น น้ำมันบำรุงผิว ครีมกันแดด สบู่ ยาสระผม หรือผสมกับน้ำมันหอมระเหย ส่วนกากเมล็ดชาที่เหลือจากการบีบน้ำมัน สามารถใช้เป็นยากำจัดศัตรูพืช เช่น กำจัดหอยเชอรี่ในนาข้าวและปลาในบ่อกุ้ง

22 มกราคม 2558

การนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการศึกษาดูงานในวันที่ 21 มกราคม 2558

กลุ่ม 1

- เราได้ไปสามเหลี่ยมทองคำและลาว พบสินค้าทำมือซึ่งส่วนมากมาจากจีน
- เราไปวัดโบราณหลายแห่งที่มีประวัติที่น่าสนใจ
- เราสามารถพัฒนาวัฒนธรรมพุทธศาสนาเพื่อให้คนรู้จักวัฒนธรรมพุทธศาสนามากขึ้น
- เวลาเดินทางผ่านสามเหลี่ยมทองคำ พบกับสิ่งก่อสร้างโบราณ และตึกนานาชาติ
- เราดูการแสดงพื้นเมือง อยากเสนอให้มีการสอนการฟ้อนรำ

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- กลุ่ม 1 ทำได้ดี

กลุ่ม 2

- เราได้ลองเรือไปในแม่น้ำโขงซึ่งนำหลายสิ่งของประเทศ GMS มารวมกัน
- ได้เห็นเรือติดธงชาติไทย แสดงให้เห็นว่าการค้าของไทยดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับลาวและพม่า การท่องเที่ยวของพม่าก็มีการขยายตัวไปอย่างช้าๆ
- พม่าและลาวมีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย
- เรามี 3 ประสานคือภาครัฐ เอกชนและประชาชนในชุมชน
- ประชาชนในชุมชนต้องการหาเงิน ธุรกิจก็ต้องการหาเงินเพื่อความอยู่รอด แต่ก็ควรจะให้การสนับสนุนชุมชน
- ทำให้ได้ความคิดว่า ต้องสร้างเครือข่ายส่งเสริมการทำงานท่องเที่ยวในอนาคต เช่น กำหนดพื้นที่ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน และทำให้ชุมชนได้รับประโยชน์
- บ่อนกาสิโนสร้างงานมากและสร้างรายได้ ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก แต่ก็สร้างผลกระทบทางลบ ซึ่งต้องแก้ปัญหาร่วมกัน

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- กลุ่ม 2 นำเสนอประเด็นได้ดี
- การท่องเที่ยวและกีฬาไม่ใช่แค่สร้างรายได้ให้มาก แต่ต้องระวังผลกระทบทางลบของการพนันด้วย
- ประเทศในอาเซียนและ GMS สามารถเรียนรู้จากพม่าได้
- ไทยมีเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งแต่อ่อนเรื่องคุณธรรม จริยธรรม

กลุ่ม 3

- เราได้ไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด พิพิธภัณฑน์ กาสิโน และสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สำคัญคือแม่น้ำโขง
- วัดถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่มีคุณค่าของประเทศ

- เราต้องอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- เราสามารถใช้กรณีศึกษาของกลุ่ม 3 มาพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมได้

กลุ่ม 4

- เราได้ลองเรือแม่น้ำโขง ไปสามเหลี่ยมทองคำ ทำให้เห็นว่าประเทศของเราอยู่ใกล้กันมาก
- การค้าและการท่องเที่ยวเป็นเรื่องสำคัญ ประเทศเราช่วยกันได้
- นอกจากนี้ได้ไปศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน ได้เรียนรู้สรรพคุณจากผลิตภัณฑ์จากชาน้ำมันและการผลิต

อาจารย์ทำนอง ดาศรี กรรมการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- สำหรับกลุ่ม 1 ผมชอบการข้ามวัฒนธรรม เราควรสร้างการท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ
- กลุ่มที่สองเน้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน
- ต้องนำประโยชน์มาใช้และระวังผลกระทบทางลบ
- ต้องคิดถึงประโยชน์ต่อชุมชน การท่องเที่ยวและประเทศ

ดร.จีระเดช ดิสกะประกาย ที่ปรึกษามูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ดีใจที่ได้ฟังแต่ละกลุ่มนำเสนอทำให้เห็นความร่วมมือมากขึ้น
- พรุ่นนี้ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- เมื่อวานนี้ เป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน
- เมื่อวานมีเอกลักษณ์และได้รู้จักทุกคนบนเรือและได้แลกเปลี่ยนความรู้กัน
- GMS มีประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกัน
- วันหนึ่ง GMS จะพบกับประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียนที่อยู่ทางตอนใต้
- โอกาสการสร้างเครือข่ายถือว่าดี

การอภิปรายเรื่อง การสร้างความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวและกีฬาในภูมิภาคอาเซียน
หัวข้อ การสร้างความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวและกีฬาในภูมิภาคอาเซียน

กรณีศึกษาด้านการบริหารท่องเที่ยวชุมชน

โดย อาจารย์ภราเดช พยัฆวิเชียร

ประธานสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การพัฒนาการท่องเที่ยวอาเซียนอย่างยั่งยืน: จากกรณีศึกษาการท่องเที่ยวชุมชนในอาเซียน

การท่องเที่ยวไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะในทรัพยากรธรรมชาติ นี่เป็นความจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคอาเซียน ร่ำรวยทางวัฒนธรรมมาตั้งแต่สมัยอดีตช่วยให้การท่องเที่ยวสามารถสร้างความสมดุลระหว่างธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ซึ่งรวมกันเรียกว่า "การท่องเที่ยวชุมชน" จนถึงวันนี้การท่องเที่ยวชุมชนตามเป็นที่รู้จักอย่างดีและได้รับการพัฒนาในแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน แต่ก็ยังขาดความร่วมมือร่วมกันในภูมิภาค

สำหรับบางคนที่ร่วมความร่วมมือของประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นที่รับรู้ว่าเป็น "ภัยคุกคาม" เพราะเราทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎเดียวกันและกฎระเบียบที่ไม่ว่าประเทศเราจะมีขนาดใหญ่หรือเล็ก บางประเทศกลัวว่า "ปลาขนาดเล็กจะตกเป็นเหยื่อของปลาใหญ่" เท่าที่เห็นมักจะอยู่ในกระแสโลกาภิวัตน์ทุนนิยมนี้ "ปลาใหญ่กินปลาเล็ก" แนนอนจะเกิดขึ้นถ้าแข่งขันกัน จะตายกันทั้งหมด แต่ถ้าร่วมมือกันเป็นพันธมิตรจะสามารถเปลี่ยนภัยคุกคามให้เป็นโอกาสจากนักท่องเที่ยวมาจากภูมิภาคอื่น ๆ และนักท่องเที่ยวอาเซียน

การเติบโตของการท่องเที่ยวไม่ใช่ประเด็นที่น่ากังวล ในมุมมองมหภาค UNWTO คาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1,600 ล้านคนในปีพ.ศ. 2563 และ 1,800 ล้านคนในปีพ.ศ. 2573 อัตราการเจริญเติบโตที่เกิดขึ้นใหม่สำหรับแหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่จะสูงกว่าแหล่งท่องเที่ยวเดิม แต่ขาดการทำงานร่วมกันในระดับประเทศและในระดับภูมิภาคทำให้สูญเสียโอกาสและไม่ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนที่มีความเป็นปึกแผ่น

เริ่มต้นให้กับประเทศไทยในปีพ.ศ. 2553 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมา 16 ล้านคน แต่มีนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียนมาเพียง 6 ล้านคน ในขณะที่อาเซียนมีประชากรทั้งหมด 580 ล้านคน ถือเป็นตลาดขนาดใหญ่มากที่อยู่ใกล้ชิดและเข้าถึงได้ง่าย

ถ้าเรายังคงเห็นสมาชิกอาเซียนเป็น "แต่ละประเทศ" และไม่เป็น "ชุมชนแบบบูรณาการ" จะเป็นการสูญเสียโอกาสที่จะสร้างมิติใหม่ในการท่องเที่ยวหรือการบรรลุความเป็นไปได้ที่ยิ่งใหญ่กว่า

อาเซียนมี 3 เสาหลัก ไม่ใช่แค่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ครอบคลุมภาคการท่องเที่ยวเท่านั้น ประชาคมสังคมวัฒนธรรมอาเซียนที่สร้างโอกาสให้ออกเหนือจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เมื่อเรากล่าวถึงการไร้พรมแดน ก็คือการทำให้ข้ามพรมแดนง่ายขึ้น ลดขั้นตอนการตรวจคนเข้าเมืองและมีการคมนาคมที่สะดวกขึ้น

แต่ในความเป็นจริงการเชื่อมโยงกันระหว่างการเชื่อมต่อชาติ วัฒนธรรมและธุรกิจการค้ามีมานานแล้ว หลายศตวรรษ ระบบเครือญาติกันระหว่างประเทศเพื่อนบ้านเป็นสิ่งที่ฝังแน่นในภูมิภาคนี้ ซึ่งหมายความว่าตลาดขนาดใหญ่ไม่ได้ จำกัดเฉพาะกับผู้ให้และรับบริการท่องเที่ยวแบบเดิม เมื่อเร็ว ๆ นี้ คณะโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากรจัดงานสัมมนาวิชาการในหัวข้อของความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและรัฐโบราณของอาเซียน จะเห็นได้ชัดว่ามีความสัมพันธ์ตั้งแต่ก่อนยุคประวัติศาสตร์ ยุคประวัติศาสตร์ตอนต้นจนถึงปัจจุบัน มีการค้นพบคัมภีร์โบราณและสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นหลักฐานยืนยันชัดเจนถึงการปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยง

ระหว่างชุมชนอาเซียนในแง่ของศิลปะและวัฒนธรรม ภาษาศาสตร์ เชื้อชาติและจริยธรรม การตั้งถิ่นฐานและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

เป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่ในวันนี้เราขาดความรู้และความรู้สึกของการเป็นเจ้าของที่จะค่อยๆเชื่อมโยงเราเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นปึกแผ่น จุดเริ่มต้นที่มีขนาดเล็กที่สุดคือ "ชุมชนท้องถิ่น" ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่ เชื้อชาติ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนที่อยู่ร่วมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนอื่น ๆ ที่ขยายขอบเขตกว้างขึ้น นี่คือนโยบายสำคัญสู่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวอาเซียนโดยการขยายจากการก้าวจากชุมชนไปสู่ความเป็นสากลที่อนุรักษ์อัตลักษณ์และความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ถ้าเราจะมองหาโอกาสทางการตลาดที่แตกต่างจากการตลาดปกติ อาจเริ่มต้นด้วยความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติ วัฒนธรรม การค้า การศึกษาและอื่น ๆ โดยการสร้างความรู้และการเปิดโลกทัศน์ ตัวอย่างเช่น หลักสูตรการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำหรับนักศึกษาที่ต้องเดินทางไปต่างประเทศ การสัมมนาวิชาการ ความร่วมมือกันระหว่างศิลปิน กวีหรือนักกีฬาเป็น "เมืองพี่เมืองน้อง" และสลับกันจัดโครงการแลกเปลี่ยนและกิจกรรม โดยการใช้สถานที่พักผ่อนที่อยู่ใกล้ เดินทางสะดวก ในราคาไม่แพง การเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีประชากร 580 ล้านคนของประชาคมอาเซียนประชากรสามารถมาเที่ยวได้บ่อยกว่านักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ ที่อยู่ไกลกว่า

ไม่ควรจะดูตลาดการท่องเที่ยวโดยแยกเป็นแต่ละประเทศ แต่ควรเปรียบเทียบว่ามีกลุ่มเป้าหมายใดที่คล้ายคลึงกันกลุ่มเป้าหมายที่มีช่วงอายุ ระดับการศึกษาและรายได้ที่มีใกล้เคียงกัน ได้รับอิทธิพลมาจากของการสื่อสารที่ทันสมัยวัน เช่น การศึกษาเรื่อง "การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวหนุ่มสาวเอเชีย" ซึ่งถูกนำเสนอเมื่อเร็ว ๆ นี้โดย Pacific Asia Travel Association (PATA) เมื่อวันที่ 17 เดือนกันยายนปีที่ผ่านมาที่กรุงเทพมหานครแสดงให้เห็นว่า "เยาวชน" ไม่ใช่นักท่องเที่ยวราคาถูก เราต้องมองไปที่ด้านที่น่าสนใจอื่น ๆ เช่น การใช้เทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือและสายการบินต้นทุนต่ำซึ่งมีผลกระทบที่ยิ่งใหญ่และมีอิทธิพลต่อเยาวชน ควรดึงดูดนักศึกษาที่มาเที่ยวเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อน

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความคิดริเริ่มที่จะต้องเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ และขยายตัวขึ้น จากใกล้ไปสู่ไกล และขยายตลาดเดิมไปสู่ตลาดเฉพาะกลุ่ม ในแง่ของผลิตภัณฑ์ เราควรจะขยายตัวจากสถานที่ท่องเที่ยวหลักไปยังจุดหมายปลายทางรองและชุมชน โดยใช้สถานที่หลักเป็น "ตัวเชื่อมโยง" และพัฒนาเส้นทางวงจรการท่องเที่ยวและเส้นทางซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนตั้งอยู่ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจาก "ชมวิว" เป็น "จุดหมายปลายทางวันหยุด" จาก "การพักผ่อนการเดินทาง" เป็น "การแลกเปลี่ยนความรู้" การค้าและการไปเยือนประเทศเพื่อนบ้าน

เช่น เมื่อค้นหาปลายทางท่องเที่ยวลาวทางออนไลน์ จะพบเพียงสถานที่ท่องเที่ยวหลักไม่กี่แห่ง คือ เวียงจันทน์, หลวงพระบาง แขวงจำปาสักได้รับการประชาสัมพันธ์ไปยังตลาดไทย ซึ่งไม่แตกต่างกันมากจากสิ่งที่มีที่ประชาสัมพันธ์ไปยังตลาดยุโรป แต่เนื่องจากเป็นปรากฏการณ์ที่ผ่านมาของ "ดาวคอฟฟี่" แคมเปญการตลาดที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยด้วยโฆษณาทางโทรทัศน์ที่น่าจดจำมากกับสโลแกนของ "ดาวคอฟฟี่กาแฟจากที่ราบสูงโบลาเวน." ดังนั้นจึงตรวจสอบโปรแกรมทัวร์ไปยังปลายทางนี้โดยเฉพาะซึ่ง ก็พบว่าผู้ประกอบการ

ท่องเที่ยวไม่ก็รายที่นำเสนอจุดหมายปลายทางนี้ แต่เมื่อค้นหา "Pantip.com" ที่ราบสูงโบลาลเวนเป็นเรื่องที่คนในชุมชน Pantip.com สนใจกันมาก มีการแบ่งปันภาพถ่ายส่วนตัวพร้อมเรื่องราวประสบการณ์ที่น่าจดจำและการแนะนำคนอื่น ๆ เกี่ยวกับเส้นทางการเดินทาง วิธีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเดินทาง วิธีการเดินทาง และสถานที่ที่น่าสนใจ มันเริ่มต้นเป็นเพียงเนื้อหาที่ผู้ใช้สร้างและคำพูดจากปากแล้วขยายวงกว้างมากในแง่ของการรับรู้ที่น่าสนใจและความต้องการของปลายทางนี้

ในปีพ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 4.2 ล้านคนเดินทางมายังกัมพูชา และ 43.5% มาจากประชาคมอาเซียน ถือว่าสูงมากในสถิติเชิงปริมาณสำหรับตัวเลขของนักท่องเที่ยวที่เข้ามา แต่ถ้าเรามองไปที่ตัวเลขในแง่ของรูปแบบของการเดินทางเราจะเห็นว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งจะเดินทางโดยทางบก ขณะที่การเดินทางโดยทางอากาศมักมาที่เสียมราฐมากกว่าพนมเปญ ซึ่งคาดว่าน่าจะมาที่จุดหมายปลายทางหลักคือนครวัดและแหล่งอารยธรรมโบราณอื่น ๆ ในเสียมราฐและโบราณสถานใกล้เคียง ดังนั้นโอกาสที่ดีในปัจจุบันการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวโดยการเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็น "เส้นทางท่องเที่ยว" ระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยและกัมพูชา หรือบางที่อาจจะมารวมเส้นทางการเดินทางจากจังหวัดสระแก้วไปเสียมราฐ จากเสียมราฐ ไปสุรินทร์หรือศรีสะเกษ จากนั้นเดินทางไปทางทิศตะวันตกโดยผ่านกทม. และมุ่งหน้ากลับไปทางทิศตะวันออกเฉียงจร "สองราชอาณาจักร สองเส้นทางอารยธรรม" โดยบูรณาการและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อขยายฐานการท่องเที่ยวและการเพิ่มระยะเวลาในการพำนักของนักท่องเที่ยว

เราต้องมีการเชื่อมโยงความคิดใหม่และความคิดสร้างสรรค์บนรากฐานที่แข็งแกร่งและซึ่งเป็นทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเรา โดยไม่หันเหไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เต็มไปด้วยการแข่งขันอย่างรุนแรง เราต้องปรับตัวที่จะอยู่กับแนวโน้มโลกเช่นเดียวกับการพัฒนาจากฐานอุปทาน มุมมองและมองหาลาดที่เหมาะสมด้วยนวัตกรรมที่แตกต่างจากไปจากเดิม

สุดท้าย "ถ้าโรยะยะสั้นทาง่ายแต่ทั้งความเจ็บปวดในระยะยาวให้เรา"

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- โครงการนี้เป็นโครงการระยะที่ 3
- ในอาเซียน โดยเฉพาะ GMS เรามีความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม แต่ ถูกแบ่งแยกโดยยุคอาณานิคม
- การข้ามศาสตร์สำคัญ
- เครือข่ายนี้สำคัญนำทุกฝ่ายและทุกด้านมาประสานกัน
- สมัยก่อนการท่องเที่ยว ดำเนินการโดยธุรกิจใหญ่
- การท่องเที่ยวในอนาคตต้องเปลี่ยนแปลง
- การท่องเที่ยวชุมชนเป็นสิ่งสำคัญให้ประโยชน์ต่อด้านสุขภาพ การศึกษา สันติภาพ
- โครงการต่อไปที่ภาคใต้ เชียงอินโด มาเลเซีย บรูไนมา การท่องเที่ยวสำคัญต่อสันติภาพในภาคใต้
- การท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับหลายด้าน

หัวข้อ เครือข่ายธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อสร้างความยั่งยืนในภูมิภาคอาเซียน

โดย อาจารย์เสงี่ยม เอกโชติ

กรรมการผู้จัดการ

Breakaway International Ltd.

- เมื่อ 7 ปีที่แล้ว จีนได้จัดสัมมนาอาเซียนที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง รัฐบาลมีความชัดเจนที่กำหนดอะไรคืออนาคตการท่องเที่ยว อาจารย์มหาวิทยาลัยอยากทราบว่าอาเซียนโปรโมทโปรแกรมทัวร์ เขาเชิญไทยไปนำเสนอแหล่งท่องเที่ยว
- อุตสาหกรรมอยู่ในวิถีชีวิตมากกว่า 100 ปี
- ดร.ถนัด คอมันตร์ริเริ่มอาเซียน เป็นจุดเริ่มของการรวมตัว
- ความยั่งยืนไม่ใช่มาจากธุรกิจ
- ในสังคมการท่องเที่ยว ต้องเข้าใจเครือข่าย
- อาเซียนต้องให้ความสำคัญการท่องเที่ยวโลก
- World Tourism Organization กำหนดว่า ความยั่งยืนต้องขยายไปทั่วโลก และภาคการท่องเที่ยวต้องนำมาใช้ภายในปีพ.ศ. 2558
- เราควรเข้าใจแนวคิดความยั่งยืนและความรับผิดชอบ
- ในธุรกิจ การท่องเที่ยวช่วยให้ธุรกิจเติบโต
- ความยั่งยืนมักอยู่ในซีกโลกตะวันตก เขามีกฎหมายเข้มแข็ง
- อาเซียนต้องร่วมมือในทางที่ถูกทำให้ภูมิภาคเราเข้มแข็งขึ้นและร่วมมือกับเราทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะทำสิ่งต่างๆ
- ความรับผิดชอบต่อ
- ผู้รับผิดชอบคือ กระทรวงการท่องเที่ยวก่อตั้งเมื่อ 16 ปีที่แล้ว รัฐบาลสมัยนั้นพยายามลดค่าแรงสำหรับแรงงานไปทำงานต่างประเทศ
- 5 ปีแรก กระทรวงท่องเที่ยวใช้คนทท.มาทำงาน จึงไม่มีแนวทางในระยะแรก
- ต้องมีความรับผิดชอบต่อเมื่อทำงานกับคนหลายกลุ่ม
- การท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับคนหลายกลุ่ม
- ทำไมผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวต้องสนใจการท่องเที่ยวยั่งยืน
- ถ้าเราทำแบบไม่มีมาตรฐาน ก็ไม่มีใครใช้บริการเรา
- การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจไม่มีวันหลับ แต่เศรษฐกิจแต่ละประเทศแตกต่างกัน โดยเฉพาะภายอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 จะมีคนข้ามพรมแดนมากขึ้น ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวทำงานยากขึ้นต้องได้รับการฝึกอบรมความรู้แนวโน้มอนาคตการท่องเที่ยว สภาพเศรษฐกิจที่อาจไม่เป็นไปตามคาด
- คนเดินทางซ้ำ (Repeaters) อาจเพิ่มหรือลดก็ได้

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- คุณเสถียรมีประเด็นสำคัญว่า ความยั่งยืนในการท่องเที่ยวสำคัญ
- การสร้างเครือข่าย แต่ไม่ยั่งยืน ก็ไม่มีประโยชน์
- ความยั่งยืนในการท่องเที่ยวต้องการมาตรฐาน ต้องลงทุนการพัฒนาคน
- ประเด็นสุดท้าย เรื่องความเสี่ยงสำคัญ เช่น ราคาน้ำมันที่ตกลง ค่าเงินยูโรตกต่ำมากที่สุด
- การท่องเที่ยวจะต้องรับมือกับความไม่แน่นอนที่มาพร้อมกับการขยายตัวของการท่องเที่ยว

หัวข้อ กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายลุ่มแม่น้ำโขง

โดย นายกฤษฎา ธีราทิตย์กุล

Operations Manager

Mekong Tourism Coordinating Office (MTCO)

- นักท่องเที่ยวที่มายังประเทศกลุ่ม GMS มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- รายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 7.43 ของ GDP สำหรับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS)
- ในปีพ.ศ. 2556 GMS รายได้จากการท่องเที่ยว 68,348.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- มีการลงทุนในภาคการท่องเที่ยว GMS 31.52 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ
- นักท่องเที่ยวที่มาใน GMS มีระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยคนละ 6.79 วัน ใช้จ่ายคนละ 121.36 ดอลลาร์สหรัฐ
- ภาคการท่องเที่ยว GMS มีการจ้างงาน 5,655,908.30 อัตรา
- การท่องเที่ยวเป็นตัวชี้วัดธุรกิจ ถ้าธุรกิจดี การท่องเที่ยวดีขึ้นด้วย
- ในปีพ.ศ. 2536 คณะทำงานด้านการท่องเที่ยว GMS ตั้งขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างผู้แทนองค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติของแต่ละประเทศใน GMS ร่วมกับ Agency for Coordinating Mekong Tourism Activities (AMTA) ทำหน้าที่ประสานงานการท่องเที่ยว GMS
- ในปีพ.ศ. 2547 ADB เข้ามามีบทบาทส่งเสริม GMS เป็นจุดหมายปลายทางเดียวกัน เน้นวัฒนธรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้มีแบรนด์แม่โขงซึ่งสะท้อนความงาม ความหลากหลายและจิตวิญญาณ รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในภูมิภาคนี้
- ในปีพ.ศ. 2548 ปฏิญญาพนมเปญได้มีมติให้ก่อตั้ง Mekong Tourism Coordinating Office (MTCO) เป็นสำนักเลขาธิการดูแลคณะทำงานการท่องเที่ยว GMS 35 คณะ
- วิสัยทัศน์ MTCO คือ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างรัฐบาล องค์กรพัฒนาภาคเอกชน สถาบันการศึกษาและสื่อ มีกลยุทธ์มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและการทำการตลาดร่วมกันที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายสูง จากหลายประเทศมายัง GMS

- พันธกิจ MTCO คือ เป็นองค์กรที่อยู่ได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืนโดยใช้ศักยภาพดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว GMS เพื่อกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจรวมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- กรอบการทำงานสำหรับความร่วมมือการท่องเที่ยว GMS แบ่งเป็น 3 ระดับคือ
 - ระดับการประชุมรัฐมนตรี
 - ระดับคณะทำงาน
 - ระดับ GMS TWG Chairmanship
- กิจกรรมของ MTCO ที่ผ่านมา
 - GMS Phnom Penh Plan Tourism Management in the GMS: A PPP Learning Program,
 - Danang Cuisine เป็นการวางยุทธศาสตร์อาหารส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - MEKONG RIVER RACE & DESCENT - DEVELOP PRO-POOR COMMUNITY BASED TOURISM & ASSIST IN CONSERVATION OF THE ICONIC MEKONG RIVER DOLPHIN
 - Activities in Homestay
 - CBT and Ecotourism Best Practice in Cambodia วิถีปฏิบัติที่ดีที่สุดในด้านการท่องเที่ยวชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในกัมพูชา
- กิจกรรมของ MTCO ในปัจจุบัน
 - การเตรียมความพร้อมการประชุม Mekong Tourism Forum 2015 ที่จะจัดขึ้นที่เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม ซึ่งเน้นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติของ GMS สำหรับชนรุ่นหลัง
 - การจัดทำเว็บไซต์เป็นธนาคารความรู้ด้านการท่องเที่ยวของ GMS
 - การจัดทำเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวใน GMS
 - ความท้าทาย
 - ต้องมีกรอบกฎหมาย จะทำให้หางบสนับสนุนง่ายขึ้น
 - ความยั่งยืนด้วยตนเอง เป็นพันธกิจสำคัญ
 - MTCO เกิดจากการบูรณาการทางเศรษฐกิจ การบูรณาการจะต้องมีด้านวัฒนธรรม และภูมิปัญญาด้วย จะทำให้แข็งแกร่งขึ้น

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- MTCO มีความใกล้ชิดกับเรา แม้มีโครงสร้างหลวมแต่สร้างความร่วมมือ GMS อย่างใกล้ชิด
- ขอให้นำความรู้ไปใช้
- ใน Workshop ดูว่าในประเทศคุณมีเครือข่ายการท่องเที่ยวอย่างไร
- ในอนาคตอาจจะใช้เครือข่าย GMS มาใช้ แล้วเริ่มสร้างเครือข่ายอาเซียน อาจดูจาก MTCO และคุณภราเดชเพื่อกระชับความสัมพันธ์ แล้วก็นำไปพัฒนาเป็นโครงการและทำให้สำเร็จแบบมีมูลค่าเพิ่ม
- การสร้างเครือข่ายช่วยให้กิจกรรมดำเนินการไปได้ ต้องมีความไว้วางใจกัน

- ควรสร้างเครือข่ายร่วมกับองค์การระหว่างประเทศ
- Workshop เป็นการแลกเปลี่ยนความหลากหลาย และนำประเด็นสำคัญมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ช่วงถาม-ตอบ

Assoc. Prof. Dr. Pham Truong Hoang, Head of International Cooperation Department
Lecturer of Faculty of Tourism and Hospitality, The National Economics University,
Vietnam

- วิทยากรได้พูดถึงความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายภายใน อยากรทราบประสบการณ์ของประเทศ
ไทยว่านำภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไร

นายกฤษฎา อีราทิตยกุล, Operations Manager, Mekong Tourism Coordinating Office (MTCO)

- ในระยะแรกเราทำงานร่วมกับ NGOs กับภาครัฐส่วนใหญ่
- เรามี Mekong Advisory Group โดยเชิญภาคเอกชนมาเป็นที่ปรึกษา
- โครงการของเราก็มีภาคเอกชนมาร่วมด้วย
- เราสามารถจะสื่อสารกับประเทศเจ้าภาพ
- โครงการนี้เราทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ GMS
- ภาคเอกชนของแต่ละประเทศก็ประชาสัมพันธ์โครงการ
- ในการทำโครงการก็ต้องนำภาคเอกชนเข้ามาร่วมด้วย

อาจารย์ภราเดช พยัฆวิเชียร ประธานสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน

- การท่องเที่ยวชุมชนของแต่ละชุมชนสามารถรวมกันเป็นเครือข่ายได้ เหมือนปลาเล็กที่รวมตัวกันต่อสู้
กับปลาใหญ่
- ในความร่วมมือมันก็มีการแข่งขันกัน
- เมื่อมองภาพรวมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่ใช่การแข่งขันที่อยู่ภายใต้การควบคุม
- เราต้องทำงานร่วมกันแบบ PPP คือระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชน เพื่อสร้างความยั่งยืนให้
ภาคการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม
- เราต้องสร้างเครือข่าย ปลาเล็กต้องทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อให้มีอำนาจการต่อรองที่สูงขึ้น
และต้องไม่แข่งขันกันเอง เหมือนเราที่เป็นอาเซียน ต้องผนึกกำลังกันเป็นภูมิภาคเพื่อไปแข่งกับโลก
- นอกเหนือจาก เครือข่ายแล้ว เราก็เป็นหุ้นส่วนธุรกิจกันข้าม Sector ได้ เช่น ชุมชนทำงานร่วมกับ
โรงแรมหรือบริษัทนำเที่ยวเพื่อให้ได้รับประโยชน์ร่วมกัน ทำให้เกิดโอกาสที่ดีที่สุดต่อทุกฝ่าย
- เมื่อทำงานร่วมกันแล้ว ก็ต้องเกิดความเจริญก้าวหน้าด้วย

Mr. Aung Din, Chairman, Nature Lovers, Travel and Tours Company Limited

- ผมประทับใจมากที่ได้มีโอกาสมาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับทุกท่าน ถือว่ามีคุณค่ามากสำหรับ
ประเทศของผม และทุกท่านที่อยู่ที่นี่
- การสร้างเครือข่ายสำคัญมาก
- ปัญหาคือเครือข่ายที่สร้างมาไม่สมดุล และขาดภาคเอกชน เอกชนไม่เข้าหาชุมชน
- อยากรทราบวิธีส่งเสริมให้เอกชนเอาใจใส่ชุมชน

- ถ้าไม่มีชุมชน การท่องเที่ยวก็ไปไม่รอด
- ภาคเอกชนก็ต้องมีความรับผิดชอบ ให้การสนับสนุนชุมชน
- ในพม่ายังมีโฮมสเตย์ บางชุมชนไม่มีประสบการณ์ในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- อะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในความรับผิดชอบต่อภาครัฐ

อาจารย์ภราเดช พยัทธิเวียร ประธานสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน

- การท่องเที่ยวชุมชนเป็นที่รู้จักของประเทศในกลุ่มอาเซียน
- การท่องเที่ยวชุมชนยังไม่เข้าไปในการพัฒนาการท่องเที่ยวกระแสหลักของประเทศ บางทีก็เป็นโครงการ CSR และยังไม่เป็นเอกภาพในประเทศเดียวกัน
- เมื่อ 10-20 ปีที่แล้วรัฐบาลไทยเคยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยว
- แต่ตอนหลังมาเน้นคุณภาพหรือการเพิ่มรายได้การท่องเที่ยวและกระจายรายได้
- แต่ยังไม่มีความชัดเจน
- ตัวชี้วัดที่ชัดเจนจากรัฐบาลคือต้องการรายได้จากการท่องเที่ยวปีละ 2 พันล้านบาท จะต้องมีการท่องเที่ยวมาเท่าไร
- ในปีพ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวมาไทย 26 ล้านคน ซึ่งประเทศไทยมีพื้นที่ประมาณ 5 แสนตารางกิโลเมตรซึ่งมีพื้นที่ใกล้เคียงกับประเทศฝรั่งเศส แต่ฝรั่งเศสมีนักท่องเที่ยว 83 ล้านคน แต่สถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในสภาพดี
- ในไทย สถานที่ท่องเที่ยวเสื่อมสภาพลง เป็นเพราะนักท่องเที่ยวกระจายไป 77 จังหวัดของไทย มี 9 จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติปีละเกิน 1 ล้านคน
- เมื่อดูจำนวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ก็มีการเดินทาง 120 ล้านครั้งเมื่อปีที่แล้ว
- จังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเกิน 1 ล้านคนมี 37 จังหวัด แสดงถึงการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ถ้าเกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว ก็ต้องมีผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเสนอต่อนักท่องเที่ยว การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ไม่ใช่เรื่องง่าย
- นักท่องเที่ยว 83 ล้านคนไปฝรั่งเศสไม่ใช่แค่ปารีสหรือเมืองใหญ่ๆ แต่กระจายไปทั่วประเทศ
- เราได้เสนอต่อรัฐบาลให้บรรจุการท่องเที่ยวชุมชนเข้าไปในการท่องเที่ยวกระแสหลัก เพื่อส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว และต้องมีการพัฒนาศักยภาพให้ชุมชนสามารถรองรับนักท่องเที่ยวไปพร้อมกับภาคอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ
- ต้องมีนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาล
- แต่ก่อนทำสำเร็จเพราะนโยบายรัฐบาลและการร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน
- ชุมชนไม่มีโอกาสจะนำเสนอความต้องการและปัญหาในกระบวนการใดๆ
- ต้องมีการร่วมมือกันโดยขยายไปยังชุมชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ศ.ดร.จิระ หงส์ถาวร มณี เลขานุการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- การท่องเที่ยวในอนาคตต้องไม่เน้นแค่ทำกำไรสูงสุด
- เราต้องมองการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับกิจกรรมอื่นๆ ทำให้เกิดความเป็นไปได้ใหม่ๆ
- ต้องเน้นความยั่งยืน
- ต้องพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวชุมชน

- ต้องพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ต้องมองอนาคต และมีการสร้างนวัตกรรมหลังจบโครงการนี้ไป
- จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
- ทุนนิยมและความยั่งยืนต้องไปด้วยกัน

นายวิระ บำรุงศรี ที่ปรึกษาสภาหอการค้าอุทัยธานี

- ผมประทับใจยุทธศาสตร์ปลา
- การท่องเที่ยวชุมชนต้องทำโดยคนในชุมชนหรือ SMEs ซึ่งถือเป็นปลาเล็ก
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดำเนินการโดยคนกลุ่มเล็กๆ
- รัฐบาลไม่สามารถทำอะไรได้มากเพื่อพัฒนาคนเหล่านี้ ดังนั้นดร.จีระจึงเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- โครงการนี้คล้าย Training for the Trainers เมื่อเรียนรู้แล้วก็ต้องนำไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นทราบ เพื่อให้สามารถเดินไปในทิศทางเดียวกัน
- นี่เป็นยุทธศาสตร์ปลาเล็ก ที่เราต้องสร้างกลุ่มเล็กๆ
- ตามที่อาจารย์ภราเดชและดร.จีระกล่าวว่า ต้องระวังผลกระทบทางลบ
- เราก็คงพยายามจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆในภาคต่างๆของประเทศ
- ยังมีปัญหาคือธุรกิจท่องเที่ยวรายย่อยยังขาดโอกาสในการทำงาน
- ถ้าเราไม่สามารถแก้ปัญหาการบริหารมาตรฐานการให้บริการจากชุมชนหรือธุรกิจรายย่อย เราก็จะเป็นปลาเล็กที่ถูกปลาใหญ่กิน

Ms. Thida Han, Senior Lecturer , Yangon University

- อยากทราบการวางแผนยุทธศาสตร์สถานที่ท่องเที่ยวของภูเก็ตและพังงาเพราะทั้งสองแห่ง
- เป็นมรดกทางธรรมชาติ และมีความคล้ายคลึงกับชายหาดในพม่า

อาจารย์ภราเดช พยัฆวิเชียร ประธานสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน

- ผมได้เคยร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว
- เราแบ่งเป็น Cluster แล้วกำหนดตำแหน่งของแต่ละ Cluster
- ภูเก็ตเป็นปีชริสอร์ทซึ่งเป็นที่นิยมในประเทศ ซึ่งมีเอกลักษณ์ของตนแต่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์
- ภูเก็ตควรเป็นชายหาดที่สะอาด
- พังงาเป็นชายหาดที่มีความคึกคัก (Active Beach) มีกิจกรรมมากมาย เช่น ซ็อบบี้ ศูนย์กีฬา
- เราต้องวางตำแหน่งใหม่ของ Cluster โดยเน้นเฉพาะพื้นที่เดียว
- Cluster ของภูเก็ต ยังครอบคลุมพังงา กระบี่
- ผู้บริหารจังหวัดแต่ละจังหวัดยังไม่ได้หารือกัน นี่คือเหตุผลที่ต้องสร้าง Cluster
- นักท่องเที่ยวชอบ Active Beach มากกว่าหาดที่เงียบสงบ
- บริษัทนำเที่ยวไม่ค่อยมีความรู้จึงแนะนำนักท่องเที่ยวไปยังชริสอร์ทที่ดีที่สุดที่ภูเก็ต เพราะหาดอื่นไม่สามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้
- เราสามารถจะเพิ่มขึ้นกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากชริสอร์ท อาจมี Cluster อื่น เช่นอ่าววัฒนธรรม นี่คือนี่สิ่งที่ควรทำ นี่เป็นกรอบการทำงานจากบนลงล่าง

- ชุมชนก็มีเสรีภาพในการเลือก คิด และทำอะไร
- นี่คือเหตุผลที่เราจะพัฒนาเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวออกไปยังที่ต่างๆ
- ไม่ควรจะใช้นโยบายจากบนลงล่างเท่านั้น แต่ต้องนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ถ้าดูระยะของ จันทบุรีและตราด ก็มีหาดสวย
- อนาคต ควรจะไปจังหวัดเล็กๆบ้าง เช่นจากภูเก็ตไปพังงา มีวัฒนธรรมจีนและการทำเหมืองแร่
- เราไม่ได้พึ่งจังหวัดใหญ่่อีกต่อไป
- ต้องช่วยลดมลภาวะและต้องดูศักยภาพการรองรับนักท่องเที่ยวด้วย

ดร.จีระเดช ดิสกะประกาย ที่ปรึกษามูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ปัญหาคือทุกคนอยากเป็นปลาใหญ่ และปลาเล็กที่โดดเดี่ยว ควรจะเป็นฝูงปลาเล็กทำงานร่วมกัน ก็เอาชนะปลาใหญ่ ประเทศใหญ่ได้
- เศรษฐกิจยุโรปตกต่ำ เป็นข่าวดีสำหรับอาเซียน เราจะดำเนินการท่องเที่ยวไปตามเดิมหรือปกป้องประเทศเรา

นายอนุชา เทียนชัย นายกสสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจันทบุรี

- เราใช้พหุทากับภูเก็ตเป็นตัวอย่างศึกษา บางคนพอใจที่จะอยู่ในสภาพแบบนั้น
- จะทำอย่างไรให้คนเชื่อและทำตามเรา
- เราต้องดูสภาพแวดล้อมและชุมชน และควรทำให้คนเข้าใจ

อาจารย์ทำนอง ดาศรี กรรมการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- เราควรให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

อาจารย์เสงี่ยม เอกโชติ กรรมการผู้จัดการ Breakaway International Ltd.

- ต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ
- ควรดูอย่างการบริหารการท่องเที่ยวของภูฏาน
- เราต้องทำงานร่วมกันในภาคการท่องเที่ยว

นายกฤษฎา ธีราทิตยกุล, Operations Manager, Mekong Tourism Coordinating Office (MTCO)

- ผมได้เรียนรู้มากมาย
- ความยั่งยืนและประโยชน์ร่วมกันสำคัญ
- การท่องเที่ยวชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม ต้องทำอย่างด้วยความยั่งยืนและรับผิดชอบ

อาจารย์ภราเดช พยัฆวิเชียร ประธานสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ขอฝากข้อคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ 2 ข้อคือ

- Inclusive ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม
- Manageable ทำในสิ่งที่ทำได้ เริ่มที่ตัวเราต้องบริหารตนเองให้ได้แล้วจะรับมือกับความต้องการต่างๆ ได้

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- Networking, Sustainability, Ethics
- การท่องเที่ยวชุมชนต้องเอาชนะอุปสรรค

- ถ้าจะทำอะไร ให้ทำเป็นขั้นเล็กๆ
- ถ้าทำสำเร็จ Networking, Sustainability, Ethics ก็จะเกิดขึ้น
- สัมมนาเป็นขั้นเล็ก
- ควรนำเสนอกรณีศึกษาของประเทศตน

บรรยายพิเศษเรื่องการสร้างคุณธรรมจริยธรรม ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

โดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

แนวคิด 8K's+5K's ทูทางจริยธรรมเป็นพื้นฐานที่สำคัญ

- ทูทางจริยธรรมไม่ใช่แค่ทำดีสำหรับตนเอง แต่ต้องสร้างคุณประโยชน์ให้กับส่วนรวมด้วย
- ทูทางจริยธรรมไม่ใช่แค่เคารพกฎหมายเท่านั้น แต่ต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นแม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม
- ทูทางจริยธรรมเป็นขั้นที่สำคัญในการสร้างศักยภาพ
- การสร้างเครือข่ายจะไม่ประสบความสำเร็จถ้าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่มไม่มีทูทางจริยธรรม
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่มต้องพิจารณาปัจจัย 4 ข้อที่สนับสนุนทูทางจริยธรรม ได้แก่ บ้าน วัด โรงเรียนและสื่อ ทุกประเทศจะต้องใช้ปัจจัย 4 ข้อนี้ส่งเสริมทูทางจริยธรรม

การนำเสนอผล Workshop

กลุ่ม 2

ปัญหาทางจริยธรรม

- 1.การบริหารจัดการขยะ
- 2.คอร์ปชั่น
- 3.ขาดการให้ความรู้ด้านจริยธรรม
- 4.ขาดการประสานงาน
- 5.การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ทำให้ชุมชนได้รับความเดือดร้อนเพราะเสียเปรียบ

การแก้ปัญหา

- ต้องมีการฝึกอบรม
- ทุกกิจกรรมต้องมีความสม่ำเสมอ
- ความร่วมมือทุกภาคส่วน
- การใช้กฎหมายเข้มงวด
- อาสาสมัครการท่องเที่ยวด้านมาตรฐานจริยธรรม

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ผมเคยเสนอให้พัฒนาอาสาสมัครการท่องเที่ยว
- ทำได้ดีมาก

กลุ่ม 1

ปัญหาทางจริยธรรม

1. การขาดจริยธรรม บังคับให้นักท่องเที่ยวซื้อของ
2. Word of mouth เมื่อเจอปัญหาก็กบอต่อกันทำให้ไม่มีคนมา

การแก้ปัญหา

- การหารือกัน
- ทำให้ทุกสิ่งมีมาตรฐาน
- ต้องมีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- เราควรมีการมีกำหนดมาตรฐานจริยธรรมท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อเป็นมาตรฐานอาเซียน
- ควรดำเนินการต่อไป เป็นการลดความไม่เท่าเทียมกัน

กลุ่ม 4

ปัญหาทางจริยธรรม

1. ขาดความรู้ในการบริหารธุรกิจอย่างถูกต้องตามจริยธรรม ยังเน้นการทำกำไรมากเกินไป
2. ไม่เข้าใจความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อม ถ้าสิ่งแวดล้อมถูกทำลายจะทำให้นักท่องเที่ยวไม่มา
3. ความไม่ซื่อสัตย์ แท็กซี่โกงค่าโดยสาร
4. ความปลอดภัย ถ้าไม่ปลอดภัย นักท่องเที่ยวไม่มา

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- มีการเชื่อมโยงทุนทางจริยธรรมกับทุนนิยม ถ้าขาดทุนทางจริยธรรม จะทำให้ไม่ยั่งยืน
- การแก้ปัญหาด้วยการฝึกอบรมดี แต่ยังไม่พอ ต้องทำอย่างอื่นด้วย

กลุ่ม 3

ปัญหาทางจริยธรรม

- 1.ทัศนคติที่เห็นแก่ตัว
- 2.การทำลายสิ่งแวดล้อม
- 3.ขาดการให้ความรู้
- 4.คอร์ปชั่น

การแก้ปัญหา

- 1.ฝึกอบรม
- 2.การให้บสนับสนุนโครงการ การบังคับใช้กฎหมาย
- 3.การอบรมจากครอบครัว การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ทุกกลุ่มนำเสนอการฝึกอบรม แต่ต้องเน้นการทำให้สำเร็จ

นำเสนอแนวทางพัฒนาศักยภาพองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ
ในกลุ่มอาเซียนบวกสาม

ให้ข้อเสนอแนะโดย

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์

อาจารย์ทำนอง ดาศรี

ดร.จีระเดช ดิสกะประกาย

กลุ่ม 1 นำเสนอโครงการแบ่งปันความรู้ด้านการท่องเที่ยวชุมชน

1.สถานการณ์ปัจจุบัน

- อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (เป็นส่วนหนึ่งของอาเซียน +)
- ความแตกต่างระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ฯลฯ)
- การสนับสนุนจากประเทศคู่เจรจาของอาเซียน (จีน, ญี่ปุ่น, เกาหลี ฯลฯ)

2.เป้าหมายในอนาคต

- เครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชน (CBT) สำหรับอาเซียน ++
- ปีที่ 1: การท่องเที่ยวชุมชน 50 แห่งของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ปีที่ 2: การท่องเที่ยวชุมชน 100 แห่งของอาเซียน
- ปีที่ 3 การท่องเที่ยวชุมชนของอาเซียน ++
- การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน
- การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
- การตลาดและส่งเสริมการขายที่เหมาะสม
- มาตรฐานและการสร้างความหลากหลาย (มีเอกลักษณ์และนำเสนอได้ดี)

3.วิธีการดำเนินการ

- กรอบการทำงาน
 - สุ่มตัวอย่างทำในระดับหมู่บ้าน จังหวัด ประเทศ
- วิธีอื่น ๆ
 - การสนับสนุนจากประชาชนในระดับรากหญ้า
 - การส่งเสริมให้ใช้วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด
- ขั้นตอน
 - การฝึกอบรมพัฒนาความรู้พื้นฐาน (ตรงและทางอ้อม)
 - การตั้งเครือข่ายที่จำเป็น
 - การเตรียมที่จะขยายไปในระดับอาเซียน

4.การดำเนินการให้สำเร็จ

- ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ
 - การสนับสนุนจากคนในท้องถิ่นประชาสังคมภาคเอกชน
- ทรัพยากรที่จำเป็น:
 - คน
 - เทคโนโลยี
 - อุปกรณ์
- วิธีการเอาชนะอุปสรรค
 - ความต่อเนื่องของการฝึกอบรม
 - การทำงานอย่างใกล้ชิดกับคนในท้องถิ่น
- ผู้มีส่วนได้เสีย
 - NGOs นักวิชาการ พนักงาน รัฐบาล

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ควรใส่เงินไปในขณะทำงานเพราะเงินก็อยู่ในการประชุมครั้งนี้ด้วย เราเริ่มจาก 6 ประเทศ
- ข้อดีคือ กลุ่มนี้ใช้ขั้นตอนเหมาะสมคือ Where are we? Where do we want to go? How to get there? How to do it successfully? เพื่อเอาชนะอุปสรรค
- ข้อ 1,2 และ 3 ทำได้ไม่ยาก
- เมื่อทำแล้ว ต้องทำให้สำเร็จ
- สิ่งสำคัญ การสร้างเครือข่ายคือความปรารถนาที่จะได้ประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน
- แผนดีมาก เพราะต้องการเริ่มที่ GMS แล้วขยายไปทั้งอาเซียน
- อาเซียนจะไม่สมบูรณ์ถ้าไม่มีประเทศทางใต้
- ปีนี้เราสามารถไปจัดที่ภาคใต้ ปีต่อไปก็ทำโครงการอาเซียนบวกบวก
- ที่ยากที่สุดคือการเอาชนะอุปสรรค
- กลุ่มนี้ทุกอย่างดีหมด
- อยากให้คิดทำต่อหลังจากโครงการจบแล้ว สร้างเครือข่ายไม่เป็นทางการ ขอให้แบ่งปันความรู้ผ่านเว็บไซต์
- โครงการแรกเป็นกรณีศึกษา เราต้องทำขั้นต่อไปเพื่อเสริมสร้างเครือข่าย เริ่มจากประเทศของคุณ
- เราต้องมีความร่วมมืออาจกระจายผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์หลังจากโครงการนี้
- ทำโครงการสำเร็จแล้วก็ต้องกระจายผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ด้วย

ดร.จีระเดช ดิสกะประกาย ที่ปรึกษามูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- กลุ่มนี้ทำได้ดีมาก

อาจารย์ทำนอง ดาศรี กรรมการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ขอแสดงความยินดีกับกลุ่มนี้ด้วย
- การสร้างมาตรฐานเพื่อให้เกิดความยั่งยืนต้องเน้นคุณภาพ
- การฝึกอบรมชุมชนรากหญ้าต้องทำให้เขาเห็นความสำคัญเครือข่าย ทีม

- คุณต้องทำให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเช่น ภาครัฐ ผู้ประกอบการ
- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ต้องเน้นการทำให้ยั่งยืน

กลุ่ม 2

โครงการสร้างศักยภาพส่งเสริมการบริหารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไปอีกระดับหนึ่ง สถานการณ์ปัจจุบัน

จุดแข็ง

- แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมีความหลากหลาย

จุดอ่อน

- การขาดความตระหนัก ความร่วมมืออนุรักษ์ การเข้าถึงและการศึกษา

โอกาส

- การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ภัยคุกคาม

- ภัยธรรมชาติและโรคระบาด

วิธีการดำเนินการ

- ทำโดยให้ทุกคนได้รับประโยชน์ไม่ไข่มุ่งเน้นทำกำไรเท่านั้น ต้องสร้างสมดุล
- นำ 3 ภาคส่วนมาร่วม 3P
- สร้างความไว้วางใจให้ชุมชน
- ต้องอาศัยผู้นำชุมชน เช่น พระหรือผู้นำทางศาสนามีอำนาจมาก มาสนับสนุน

ปัจจัยความสำเร็จ

- ผลประโยชน์ร่วมกัน
- โอกาสสำหรับโครงการแลกเปลี่ยน
- สร้างความไว้วางใจในหมู่ประชาชนผ่านเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ
- การบริหารจัดการพื้นที่อย่างยั่งยืน
- 3E (อารมณ์ การแลกเปลี่ยนและประสิทธิภาพ)
- 6P (รัฐ เอกชน ประชาชน ความปรารถนาต้องการ เป้าหมายและการมีส่วนร่วม)

วิสัยทัศน์

- สร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

พันธกิจ

- คิดระดับท้องถิ่น ทำระดับโลก
- สร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- กลุ่มนี้ทำได้ลึกทั้งแนวคิด ยุทธศาสตร์และความคิดใหม่ 6P, 3E
- การนำเสนอของกลุ่มนี้เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม
- และกลุ่มนี้ก็ใช้ 3 ขั้นตอนของผม รวมทั้งเน้นปัจจัยความสำเร็จ

- ต้องระวังอันสุดท้าย
- กลุ่มนี้ต้องคิดให้รอบคอบเกี่ยวกับโครงการในระดับจุลภาคว่าจะเริ่มต้นอย่างไร โดยยึดหลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ปัจจัยสำคัญคือการสร้างเครือข่ายกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดภายในประเทศก่อน เช่น ผู้นำท้องถิ่น นักวิชาการ
- เมื่อคุณทำแล้ว ก็ควรนำมาเป็นกรณีศึกษาในกลุ่มประเทศ GMS
- เมื่อคุณทำได้ดี ประโยชน์ที่ได้รับไม่ใช่แค่เศรษฐกิจแต่รวมถึงรายได้ สันติภาพ การขยายความร่วมมือ มิตรภาพและประโยชน์ร่วมกันด้วย
- การนำเสนอครั้งนี้ดีมาก ประโยชน์ไม่ใช่แค่เป็นสิ่งที่จับต้องได้แต่ก็มีด้านที่จับต้องไม่ได้
- อยากให้วิเคราะห์ข้อดีการสร้างเครือข่ายของโครงการกลุ่มคุณ แล้วแบ่งปันผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพราะไอทีเชื่อมโยงเราและทำให้เราอยู่ด้วยกันตราบนานเท่านาน
- กลุ่มนี้มีความคิดดี ๆ มากมายแต่ต้องทำให้สำเร็จด้วย
- กลุ่ม 1 และ 2 ควรคิดร่วมกันจะเสริมกันอย่างไร

อาจารย์ทำนอง ดาศรี กรรมการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ควรนำเสนอประสบการณ์ในการสร้างความไว้วางใจให้ชุมชน

ดร.จีระเดช ดิสกะประกาย ที่ปรึกษามูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- โครงการนี้คล้ายกลุ่ม 1 แต่ดำเนินการต่างกัน
- ควรคิดระดับท้องถิ่น และทำในระดับจักรวาล เพราะเราต้องเผชิญกับสิ่งที่ไม่รู้ในอนาคต
- ภาคส่วนอื่นที่ไม่ใช่รัฐบาลก็เป็นผู้ดำเนินการ
- เราเป็นผู้กระตุ้นชุมชนให้มามีส่วนร่วมกับคุณแล้วคุณสามารถพิสูจน์ให้รัฐบาลเห็นได้เพราะรัฐบาลรอให้ทุกฝ่ายพร้อมก่อนแต่ก็มีข้อจำกัดบางประการในการเข้ามามีส่วนร่วม
- การท่องเที่ยวทำคนเดียวไม่ได้ ต้องได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ

กลุ่ม 3

โครงการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอาเซียนบวกจีนอย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง

- มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์
- จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวอยู่ในสภาพที่ยังไม่ถูกทำลาย
- การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ชายหาดสวยงาม
- อัญมณีไม้ตรี
- อาหารไทย
- สปา

- การวางแผนโบราณ

จุดอ่อน

- แรงงานฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือ
- ได้รับการสนับสนุนน้อยจากรัฐบาล
- การอนุรักษ์ยังทำได้ไม่ดี
- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม
- ความซื่อสัตย์
- ความปลอดภัย
- ภาษาและการสื่อสาร

โอกาส

- ความหลากหลายทางการท่องเที่ยว
- ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- โอกาสการจ้างงาน
- กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- การส่งเสริมระบบเกษตรอินทรีย์
- การเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวง่ายขึ้น และมีการเชื่อมโยงเส้นทางทำให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น

ภัยคุกคาม

- ผลกระทบทางลบที่มาจากไอทีและข่าวลือต่างๆ
- ปัญหาทางการเมือง
- วิกฤติเศรษฐกิจโลก
- การคอร์รัปชัน
- วิสัยทัศน์โครงการ เพื่อสร้างความยั่งยืนและผลกระทบทางบวกต่ออาเซียน+จีน
- พันธกิจคือ การบูรณาการ วางแผน การจัดการ การควบคุม

ยุทธศาสตร์

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- การหางบประมาณ
- ความเชี่ยวชาญทางเทคนิค
- การสร้างเครือข่าย
- การควบคุมดูแล

รายชื่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว

- พม่า - ทะเลสาบอินเล
- ลาว - Nam Tha
- กัมพูชา - Phi Pat Waterfall
- ไทย - ตำนานแม่น้ำเจ้าพระยา (Legend of the Rivers)

กลุ่มเป้าหมาย

- ชาตินะวันตก
- Backpackers
- ตลาดเฉพาะกลุ่ม

กรอบการทำงานในปี.ศ.2559

1. วางแผน มีการประชุมเดือนละครั้ง และมีการทำวิจัย สำรวจ
2. การปฏิบัติ มีการฝึกภาคทฤษฎีที่ท้องถิ่น ฝึกอบรมเจ้าภาพ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการส่งเสริม มีการตลาด พิธีเปิดเดือนกรกฎาคม
3. ติดตามและประเมินผล ทางสื่อสังคมออนไลน์ รายงาน และบล็อก

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- เราควรทำโครงการเล็กโดยพึ่งตนเอง ยูเนสโกให้ได้แค่เทคนิคแต่ไม่มีเงิน
- ต้องสร้างเครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่ม 4

โครงการพัฒนาคอนรู้นใหม่ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงด้านการท่องเที่ยวและกีฬาตามแนวทาง Learn, Share และ Care

- โครงการนี้ส่งเสริมความเข้าใจที่ดีสำหรับคนรุ่นใหม่ในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม
- และวิธีการที่ทุนทางจริยธรรมสามารถรักษาความยั่งยืนของการท่องเที่ยวและกีฬา
- โครงการนี้เน้นแนวทาง
 - เรียนรู้: การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ "การฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละท่านไปขยายผลต่ออีก100 คน
 - แบ่งปัน: การเรียนรู้จากคนอื่นและการประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - การดูแล: ดูแลห่วงใยประเทศอื่นๆและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ปัจจัยความสำเร็จ

- การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเป็นทางการ
- วิชาการ
- ผู้นำท้องถิ่น
- ธุรกิจ / ผู้ประกอบการ

อุปสรรค:

- การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ
- การนำเสนอต่อรัฐบาล

วิธีการดำเนินการ

- นำเสนอโครงการต่อรัฐบาลไทยและอธิบายถึงวิธีการทำงาน
- คัดเลือกผู้แทนจากประเทศ ประเทศละ 5 คน โดยการสัมภาษณ์
- กลุ่มเป้าหมายเป็นคนรุ่นใหม่จาก 4 กลุ่มในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงโดยเลือกจากเครือข่ายในอดีต

- โครงการนี้จะเริ่มต้นที่ประเทศไทยอยู่ในตำแหน่งยุทธศาสตร์ และมีความเป็นไปได้มากที่สุดในการทำโครงการ
- ประเทศที่จะเข้าร่วมโครงการได้แก่ ไทย กัมพูชา จีน ลาว พม่าและเวียดนาม เพราะประเทศเหล่านี้จะเชื่อมต่อกับแม่น้ำโขง ผู้เข้าร่วมโครงการนี้จะเดินทางไป 5 ประเทศและอยู่ในแต่ละประเทศเป็นเวลา 3 - 4 วัน

ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- กลุ่ม 4 นำการท่องเที่ยวและกีฬามารวมกันซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กลุ่มนี้นำเสนอโครงการที่นำไปปฏิบัติได้จริง โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายคือคนรุ่นใหม่ ซึ่งก็รวมทุกท่านที่นี้ด้วย
- นอกจากนี้ก็ยังพัฒนาศักยภาพโดยใช้ Learn, Share, Care ให้ความสนใจสิ่งแวดล้อม
- การท่องเที่ยวและกีฬาส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ
- การให้ความสำคัญด้านความยั่งยืนถือว่าดี
- สิ่งสำคัญคือการพัฒนาการขยายความรู้ผ่าน Training for Trainers
- ขอให้กลุ่มนี้ใช้ประสบการณ์อธิบายให้เพื่อนคุณเข้าใจว่าได้เรียนรู้อะไรใน 4 วันที่ผ่านมา
- ในอนาคต นอกเหนือจากผู้เข้าร่วมโครงการอย่างคุณ 30 กว่าคน ขอให้กระจายความรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ หรือพัฒนาหลักสูตร
- นี่เป็นสิ่งสำคัญเพราะผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้ที่ต้องได้รับการพัฒนา
- ผมต้องการให้ผู้นำท้องถิ่น นักวิชาการ ภาครัฐและนักธุรกิจทำงานร่วมกัน เข้าใจซึ่งกันและกัน นำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 4 กลุ่มมามีส่วนร่วม แม้จะยาก แต่ประโยชน์มหาศาลเพราะเป็นมูลค่าเพิ่มจากความหลากหลาย แต่ละกลุ่มอาจต่างกัน ถ้านำความหลากหลายมาผสมผสานกัน ก็จะเกิดประโยชน์ต่อสังคม
- ทั้ง 4 กลุ่มมีความหลากหลายทางความคิด แต่ไม่จำเป็นต้องนำไปสู่ความขัดแย้ง ต้องให้ความสนใจทุกความคิดที่แตกต่าง
- ขอบคุณมาก โครงการนี้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและเน้นคนรุ่นใหม่

ดร.จีระเดช ดิสกะประกาย ที่ปรึกษา มูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

- ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ถ้าคุณเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ครอบครัวของคุณก็จะตามมาด้วย
- ควรจะมีการแข่งขันว่ายน้ำในแม่น้ำโขงไปจีน

กล่าวในนามผู้เข้าร่วมโครงการ

โดย Mr. Aung Din, Chairman, Nature Lovers, Travel and Tours Company Limited

ในนามผู้เข้าร่วมโครงการ ขอขอบคุณกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศด้วยใจจริงที่กรุณาจัดโครงการการท่องเที่ยวและกีฬาในระดับภูมิภาคอย่างโครงการพัฒนาองค์กรเครือข่ายท่องเที่ยวและกีฬาด้านการบริหารจัดการเชิงบูรณาการเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนที่สำคัญเช่นนี้ด้วยความเป็นมืออาชีพ

ในระหว่างการสัมมนาครั้งนี้ เราได้รับความรู้มากขึ้นเพื่อนำกลับไปแบ่งปันให้ท้องถิ่นของเรา เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือให้มากขึ้นผ่านการสร้างเครือข่ายสำหรับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม

อยากกล่าวสิ่งที้ออกมาจากใจคือ อธิษาศัยไมตรีและความเมตตากรุณาที่เป็นปกตินิสัยของคนไทย ทำให้เรามีความสุขแม้ว่าเราจะอยู่ในจังหวัดเชียงรายอันงดงามในระยะเวลาสั้นๆก็ตาม เชียงรายเป็นสถานที่มหัศจรรย์ที่มีสามเหลี่ยมทองคำ เราได้พบเพื่อนที่จิตใจและนิสัยดี

สุดท้าย ผมขอเชิญเพื่อนๆทุกคนดำเนินกิจกรรมต่อเนื่องจากโครงการนี้ด้วยกันเพื่อเป็นการตอบแทนคณะผู้จัดงานที่ช่วยให้โครงการนี้เกิดขึ้น

ขอให้อยู่เพื่อวันพรุ่งนี้ที่ดีกว่าไม่ว่าจะเป็นเพื่อชุมชนและภูมิภาคของเราก็ทำตาม
ขอบคุณครับ

กล่าวปิดงาน โดย ศ.ดร.จีระ หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการมูลนิธิพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศ

ผมรู้สึกซาบซึ้งที่ทำให้ผมได้มีโอกาสได้รับการแบ่งปันประสบการณ์ กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นผู้ร่วมจัดงานสัมมนาที่สำคัญนี้

ในช่วงระยะเวลา 4 วันที่ผ่านมา เมื่อผมพบทุกท่านครั้งแรก ผมทราบว่าจิตวิญญาณอาเซียนบวกโดยมีเงินมาร่วมด้วย เป็นการรวมพลคนที่มีประสบการณ์มากมายในการสร้างเครือข่าย แต่เราก็ต้องการพัฒนาการสร้างเครือข่ายอีกแบบหนึ่งที่อยู่บนรากฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

ผมมาที่นี่เพื่อเรียนรู้ ผมได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับทุกท่าน และได้ประโยชน์มาก ได้ทราบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกีฬาในบริบท GMS อาเซียนและจีน โดยเฉพาะเมื่อวานนี้มี workshop ทั้งวัน รวมถึงการนำเสนอโครงการเมื่อเช้านี้ เมื่อ 2-3 วันก่อนมีพิธีเปิดโดย ดร.พัฒนาชาติ และผมได้กล่าวแนะนำโครงการ ประสบการณ์ครั้งนี้จะยังคงตราตรึงในใจของผม

ผมขอแสดงความยินดีต่อผู้เข้าร่วมโครงการ ประกาศนียบัตรเป็นเพียงส่วนหนึ่ง แต่ประสบการณ์ส่วนลึกคือความทรงจำเกี่ยวกับการเรียนรู้ แบ่งปัน ที่ทำให้ Workshop 4 วันมีประโยชน์ต่อทุกท่าน

สำหรับโค้ชและทีมทุกท่าน โดยเฉพาะจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมี 5 คนในสำนักงานแผนและยุทธศาสตร์ รวมทั้งในวันแรกที่มีผู้อำนวยการของพวกเขา คุณพรหมโชติ ไตรเวชมา ทีมอยู่กับเราตั้งแต่เริ่มจนจบ ผมขอขอบคุณท่านรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มาอยู่ที่นี่ด้วย

ผมขอให้ทุกท่านเดินทางกลับไปพร้อมกับความสุข ผมหวังว่า โครงการจะยังคงอยู่ต่อไป ผมคิดถึงโครงการนี้ทุกวัน วันละ 5 นาที ว่าจะทำอะไรต่อไป เพื่อให้มั่นใจว่า ทำแล้วเกิดความยั่งยืนในภาคการท่องเที่ยวและกีฬา

ขอบคุณมากครับ